MUSLIMANSKI ČASOPIS Broj 1, 1. Novembar 2010. - 24 Zul-Kade 1431. h.g.

EL-DŽIHAD

www.hadidonline.org

NA ALLAHOVOJ ZEMLJI - ALLAHOV ZAKON

ENSARIJE ŠERIJATA

Besplatan Primjerak, Elektronsko izdanje

POBJEDNIČKI UMMET I SLOMLJENI KRSTAŠI

EJMAN ZAWAHIRI

STAV U POGLEDU METODE ZA SPASILAČKI RAD
Usama bin Ladin

ISKUSTVO IZ DŽIHADA
Ebu Mus`ab El-Suri

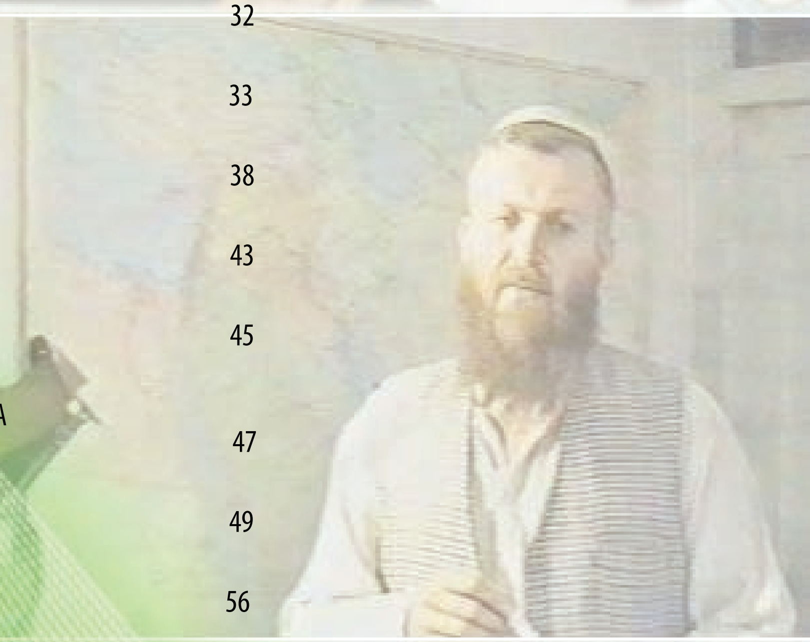
DŽENNETSKI VJETAR
Usama El-Hamawi

Sadržaj

El-Džihad 1

1 Novembar - 24 Zul-Kade

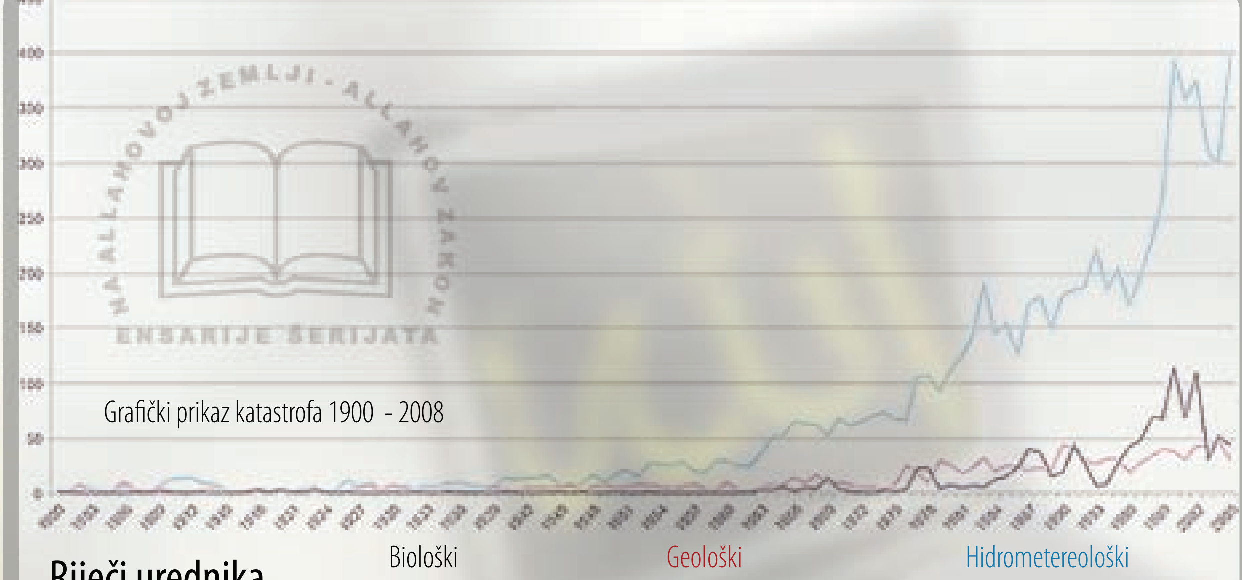

ostalo

NA ALLAHOVOJ ZEMLJI

ALLAHOV ZAKON

Riječi urednika

E.Z. BL

Bismillah!
Elhamdulillah,

U vezi ovog skromnog izdanja
Samo uz Allahovu pomoć i snagu vaš brat je mogao da objavi ovaj časopis el-Džihad.
On je posvećen svim onima koji su preselili na Allahovom putu i onima koji nisu ništa izmjenili i koji to isto očekuju, a namjenjen je prvenstveno muslimanima, a zatim ostalim, koji su prevareni od globalne medijske mašinerije za anti-šerijatsku propagandu koja danonoćno propagira laži i pokušava da kod običnog svjeta, muslimanskog i ne-muslimanskog, ocrni mudžahide i njihov džihad za uspostavljanje Allahovog zakona.

Rekao je Allahov Poslanik, salallahu alejhi we selem: "Neće nastupiti Sudnji dan, sve dok se ne pojave kušnje, dok se ne bude mnogo lagalo i dok se čaršije, jedna drugoj, ne približe." Hadis bilježi imam Ahmed.

Pojava kušnji došla je sa ukidanjem Allahovog zakona koji iz svakodnevnog života ljudi uklanja harame, a otuda uklanja i kušnje, i sa uvođenjem ljudskih zakona koji ljudima serviraju harame na tanjiru, a otuda donosi i kušnje. Medije koje danas kontrolišu svjet su u rukama lažove, i to se jasno vidi kada predsjednik Amerike može pred čitavim svjetom falsifikovati dokaz za legitimnost invazije na Irak, a zatim biti uhvaćen u laži pred tim istim čitavim svjetom bez ikakvog poziva na odgovornost za taj zločin. Čaršije su se približile jedna drugoj fizički, te putem transporta i komunikacija. Fizički sa izgradnjom svih silnih gradova koje čovjek danas sve više ne može ni nabrojati. Transportna sredstva su dirastično skratila putovanja tako da rastojanje od 1500 km za koje je ranije trebalo nekih mjesec dana putovanja danas uzme samo 2 sata. Sa pojavom interneta, komunikacije su se danas toliko razvile da čovjek za sat vremena može, iz njegove sobe, upoznati masu ljudi iz raznih gradova u svjetu.

Tako da su neki od uzroka nastupanja Sudnjeg dana kušnje, laganje i trka u izgradnji. Prema ciframa koje su objavljene od CRED-a u Ženevi, 3852 katastrofe ubile su više od 780.000 ljudi u zadnjih 10 godina, pogodile su više od 2 milijarde drugih i koštale minimalno 960 milijardi dolara.

Nasuprot tome, uvođenje Allahovog zakona, istinit govor i skroman i umjeren život su jedan značajan dio riješenje koje nijedan čovjek koji želi dobro ovoj planeti ne bi trebao da zanemari. Radi ovoga svaki dobronamjrni stanovnik ove planete, musliman i ne-musliman, treba da usmjeri njegove kritike prema sadašnjim vlastodržcima koji njihovom politikom prave korupciju i nered na zemlji, a ne mudžahidima, koji se bore za povratak pravednog šerijata i očuvanja planete.

A ja se i na početeku i na kraju zahvaljujem Allahu, Gospodaru svjetova.

Poslušaj islamski svjet

NA ALLAHOVOJ ZEMLJI - ALLAHOV ZAKON
ENSARIJE ŠERIJATA

"Lijek za bolovanje od slabosti i poniženja je džihad – najispravniji put za povratak vjeri Gospodara svjetova, uklanjanje tiranije i vraćanja pravde." Dokka Umarov

"Nema reforme osim kroz džihad, ... Mi moramo shvatiti prirodu ovog sukoba. Naši neprijatelji ne prihvataju niti odobravaju naša prava." Ejman Zawahir

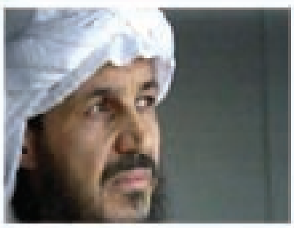
Ja sam se zakleo da ću živjeti samo slobodno. Čak i ako pronađem da je smrt gorka, ja ne želim da umrem ponižen ili prevaren." Usam bin Ladin

"Tako da mi želimo islamsku državu gdje islamski zakon nije samo u knjigama već primjenjen, i primjenjen sa odlučnošću. Nema mjesta i prostora za demokratsko dogovaranje. Šerijat je postavljen i kompletiran pa zašto mi treba da diskutujemo više o tome ? Samo to primjenite!" Ebu Bekr Bešir

"U svjetu se vodi jedan rat. On (rat) se vodi između potomaka majmuna kako vaš Darvin (za vas) kaže i nas muslimana koje je stvorio Veliki Allah. On je propisao džihad." Šamil Basajev

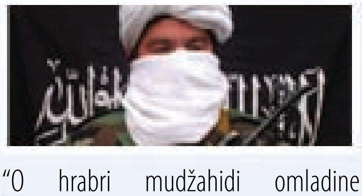
"Znaj da Allahova vjera ne zavisi od odobrenja svjeta." Ebu Muhammed el-Maqdisi

"Džihad je škola, bolnica i lijek. Zato je pametan, ispravan i vjeran otišao tamo." Mensur El-Šami

"Ko su Mudžahidi? Ko su ove osobe koje su ustale da brane njihov Ummet? Oni su srž Ummeta. Ovi Ummetovi mladići i ljudi koji mi vidimo predstavljene kao Mudžahide su iz svih djelova našeg islamskog Ummeta. Ovo su okupljene mase Mudžahida. Pa može li iko reći da su izolirani od njihovog Ummeta ili du su oni grupa koja se odvojila od njihovog Ummeta?" Ebu Lejs el-Libi

"O hrabri mudžahidi omladine Turkistana! Ustanite u ime Allaha da zaštitite vaš muslimanski narod i da ubijete kineske komuniste gdje god ih nađete i hvatajte ih i sužavajte ih na svaki način." Zapovjednik islamske grupe u Turkistanu Seifullah

Pobjednički Ummet i Slomljeni Krstaši

Dr. Ejman Zawahiri
Prevod i Transkripcija

Dr. Ejman Zawahiri izjavio je žaljenje muslimanskom Ummetu u Pakistanu radi štete koju su pretrpjeli u skorim poplavama koje su pogodile Pakistan i zamolio Allaha da se smiluje njihovim mrtvim i izliječi povrijeđene, i da nadomjesti njihovim udovicama, jetimima i napaćenim.

On je također izrazio želju za pomaganjem kao i ranije za vrijeme borbe protiv Rusa u Afganistanu, ali da su on i drugi mudžahidi sada spriječeni da to urade od izdajničke vladajuće klase u vladi i armiji Pakistana koja na taj način služi starim zločincima u Vašingtonu, Londonu i Tel Avivu.

Šejh Ejman Zawahiri je podsjetio ljude u Pakistanu da je vladin očiti neuspjeh da im pritekne u pomoć rezultat njihove šutnje o pogoršavajućem stanju i korupciji državnih poslova u Pakistanu.

Transkripcija: Lopovski predsjednik ne može da se pozabavi sa tragedijom njegovih ljudi zato što je on previše zauzet sa popravljanjem odnosa sa Zapadom u Parizu i Londonu, i dok je tamo, troši ogromne količine novca na luksuzne hotele i limuzine koje vozaju njega i njegovu armiju licemjera, u vrijeme kada je pakistanskom narodu potreban svaki dinar da bi se pomoglo onima kojima je to potrebno. U međuvremenu, plaćenička marionetska armija ne može obezbjediti pomoć muslimanima u oblasti pogođenoj poplavom zato što je prezauzeta sa ubijanjem muslimana i rušenjem njihovih sela u plemenskim područjima.

Ja bi isto tako volio da posavjetujem samog sebe i naše ljude u Pakistanu da El-Mewlana (Zaštitnik), subhanehu we te ala, kaže: ”Reci: "Ko vas iz strahota na kopnu i moru izbavlja kad mu se i javno i tajno ponizno molite: ’Ako nas On iz ovoga izbavi, sigurno ćemo biti zahvalni!’" Reci: "Allah vas iz njih i iz njih i iz svake nevolje izbavlja, pa vi ipak smatrate da ima Njemu ravnih." Reci: "On je kadar poslati protiv vas kaznu iznad vaših glava ili ispod vaših nogu ili da vas u stranke podijeli i učini da silu jedni drugih iskusite." Pogledaj samo kako Mi potanko iznosimo dokaze da bi se oni urazumili!” (6:63-65)

Radi ovoga, kad god nas neka nesreća pogodi, mi se moramo preispitati i odgovarati za naše grijehe i prestupe. El-Hakk, subhanehu we te ala, kaže:

”A poslanike smo i narodima prije tebe slali i neimaštinom i bolešću ih kažnjavali ne bi li poslušni postali. Trebalo je da su poslušni postali kad bi im kazna Naša došla! Ali, srca njihova su ostala tvrda, a šejtan im je lijepim prikazivao ono što su radili.” (6:42-43)

Tako da naši ljudi u Pakistanu moraju popraviti njihov odnos sa njihovim Gospodarom, i odlučiti da se pokaju za svaki prestup koji su počinili protiv njih samih i za svako odstupanje od akide i šerijata.

Nikom nije nepoznato koliki je samo omjer širenja devijacije od islama među ljudima u Pakistanu. U akidi mnogi prihvataju sekularnu doktrinu koja ne vlada sa šerijatom i koja gleda na islam kao da je on samo grupa ličnih obreda koji ne prelaze zidove kuće i džamije.

A što se tiče kršenja šerijatskih zakona, vlada Pakistana i njeni vojni i državni organi duboko su umješani u ratovanje protiv mudžahida u Afganistanu čiji je jedini zločin da oni izazivaju, pružaju otpor i vode džihad protiv nevjerničkih krstaških agresora koji na silu ulaze u domene muslimana i njihovih svetinja u Afganistanu i Pakistanu.

Stoga su vlada Pakistana i njena vojska i organi bezbjednosti implicirali sebe u jedan od najvećih grijeha. El-Hakk, subhanehu we te ala, kaže: ”O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike jevreje i kršćane! Oni su sami sebi zaštitnici! A njihov je onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati; Allah uistinu neće ukazati na Pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine.” (5:51)

Zatim je Zaštitnik objasnio da je razlog za ovu odanost nevjernicima i njihovo pomaganje protiv vjernika zabrinutost za privremene stvari ovog svjeta i strah od njihovog gubitka. On, slavljeni i uzvišeni, kaže u slijedećem ajetu: ”Zato ti vidiš one čija su srca bolesna kako se žure da s njima prijateljstvo sklope, govoreći: "Bojimo se da nas kakva nevolja ne zadesi." A Allah će, sigurno, pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati.” (5:52)

> **U akidi mnogi prihvataju sekularnu doktrinu koja ne vlada sa šerijatom i koja gleda na islam kao da je on samo grupa ličnih obreda koji ne prelaze zidove kuće i džamije.**

Pa razmisli o ti muslimanu koji si zabrinut za tvoju vjeru i nastojiš da budeš spašen od Allahove srdžbe na ovom i na onom svjetu, o argumentu koji daju odpadnici licemjeri i onome što je zabilježeno u časnom Kur`anu. Zar to nije isti argument koji daje vlada Pakistana i njena vojska i organi bezbjednosti? Zar nije njihov argument: ”Bojimo se se za nas i za Pakistan, pa smo odlučili da ubijamo muslimane u Afganistanu i Pakistanu, da uništimo njihova sela, da spalimo njihove kuće i da ih protjeramo i raselimo u milionima?”

Nakon ovih izjava žaljenja, ja podsjećam naš muslimanski Ummet širom svjeta da je prošlo devet godina od početka sadašnjeg krstaškog rata koji je započeo sa napadom na Islamski Emirat Afganistana.

Ono na što ja želim ovdje u ovom mome govoru da ukažem nije predstojeća pobjeda – insa`Allah – mudžahida pod zastavom Islamskog Emirata u Afganistanu čiji je vođa pravovjernih Mullah Muhammed Omer Mudžahid, Allah ga zaštitio, jer ovo je nešto oko čega se je i neprijatelj i prijatelj složio, Allahovom dobrotom, i niko ne sumnja u to, čak ni krstaška koalicija predvođena Amerikom. Umjesto toga, argument je za ”kada” i ”kako”.

Kažem: Predstojeća pobjeda u Afganistanu, inša`Allah, nije ono što ja želim da istaknem, ja želim da istaknem pouke i primjere pronađene u devetogodišnjem iskustvu sukoba sa krstašima i njihovim agentima širom islamskog svjeta, od Hurasana do Islamskog Magriba, pa čak i na vlastitoj zemlji Zapadnjaka.

Ja mislim da najvažnija stvar koju su ovih devet godina izbacile na površinu jeste postojanje dva zasebna pravca i toka kada dođe do suočavanja sa doktrinsko sekularnom – ali koja naginje Krstaštvu – Zapadnom agresijom nad domenama Islama.

Prvi pravac je pravac džihada, ribaata (čuvanja granica), odlučnosti, odbrane islamske svetosti i svetišta i pridržavanja akidetskih načela, pravac koji odbija sklapanje mira, cjenkanje i postizanje sporazuma na račun vjerovanja, načela i vrijednosti, pravac pridruživanja otporu protiv krstaških agresora kroz oslonac na Allaha i korištenjem male dostupne opreme, opskrbe i treninga, i kroz nastojanje da se približi Allahu i uvjerenje u Njegovu pobjedu i Njegovo obećanje za jačanje. Ovo je pravac mudžahida od Hurasana do Islamskog Magriba i pravac onih koji pomažu i podržavaju njih.

A što se tiče drugog pravca, to je pravac predaje, kompromisa, odustajanja i cjenkanja sa temeljima akide, islamskim pravilima i šerijatskim zakonima i muslimanskim svetinjama.

Ovaj pravac također uključuje i pokrete koji se pripajaju Islamu čak i dok oni pristaju na sekularizaciju i omiljavaju sebe Zapadu, i sa prikazivanjem njih kao patriotskih pokreta koji vjeruju u "civilnu vladu" što je odabran i učtiv izraz za "ne-vjersku vladu." Ovi pokreti također daju prednost nacionalnim vezama nad drugim vezama, i oni imaju još mnogo drugih oronulih ideja koje su oni izmolili od i same proturječne materijalističke Zapadne misli. Ovi pokreti također prikazuju sebe kao nevine od "terorizma" a to je kako sekularni krstaški Zapad opisuje džihad i oni izjavljuju njihovu totalnu spremnost da se pridruže svejtskom poretku koji je pobjedonosni Zapad nametnuo nakon Drugog Svjetskog Rata i koji je zasnovan na dominaciji slabijeg od jačeg, bilo da je to u Vjeću Bezbjednosti ili u Trećem Svjetu, naročito u domenama Islama od Istočnog Turkistana do Ceuta i Melilla.

Radi ovoga muslimanski Ummet mora duboko proučavati ovo bogato iskustvo neprestanog otpora i odbrane: Ovaj džihad na Allahovom putu da se Allahova riječ učini vrhovnom, džihad slobodan od bilo kakvog naginjanja prema patriotizmu, nacionalizmu ili sekularizmu.

Onaj ko želi promjene mora se zapitati: "Kuda i kako?"

Gdje on želi da ide? Prema uspostavljanju islamske države koja vlada po šerijatu, pomaže potlačenom, širi pravdu i otvara vrata za šuru (dogovaranje), ili prema ružnom i deformisanom sekularnom čudovištu u kojem odluke donosi Amerika?

I kako će promjene biti ostvarene? Putem mira, izmirivanja, davanja prednosti našoj bezbjednosti i pokazivanja kako smo mi dobri u predavanju doktrinsko sekularnom – ali koje naginje Krstaštvu – Zapadnom svjetskom poretku, ili putem džihada, žrtve, otpora i naređivanja dobra i zabranjivanja zla? Putem metodologije nemoći, moljakanja i profita ili putem metodologij mudžahida i onih koji se odlučno pridržavaju njihove akide. Njihova metodologija je ta koja je natjerala Ameriku da obznani njeno povlačenje iz Afganistana i Iraka, i njihova metodologija je ta koja je upropastila njen projekat na kojem je radila zajedno sa zvijezdama međunarodnog islamskog pokreta koji je jaho na njenim tenkovima prema Kabulu i Bagdadu, sa pravnicima marinaca i neo-Kadijanijama iz Merdana i sa šitskim vjerskim autoritima iz Iraku, Irana i Afganistana.

Promjena u Egiptu i ostalim domenama Islama neće biti ostvarena sa pridruživanjem redovima Zardarija,

Šejha Šerifa, Karazaia i El-Beredia. Promjena se neće postići pod zastavom sekularista i onih koji traže pomoć od oholog svjetskog poredka. Promjena će jedino biti postignuta sa borbom, otporom i odbranom, i sa obznanom isitne i pridržavanjem akide i nastojanjem da je učinimo opipljivom stvarnošću putem žrtvovanja i džihada na Allahovom putu sa imetkom i životom, i putem narđivanja dobra i zabranjivanja zla sa rukom, jezikom i srcem.

I prvi korak na putu za promjene jest svjesnost činjenica, i najjasnija i najočiglednija činjenica je "Akida Tewhida (Allahove Jednoće) koja mora bili vladajući autoritet u svakom sistemu, ustavu i zakonu. Druga činjenica je razumjevanje prirode konflikta u kojem mi sudjelujemo, da je to konflikt između muslimanskog Ummeta i njegovih vanjskih neprijatelja – agresora- i njihovih domaćih agenta, i da će naša sloboda, dostojanstvo i čast i naš uspjeh na ovom i budućem svjetu biti postignuto samo sa pobjeđivanjem ove dvije grupe.

Zato ova svjesnost mora da se raširi među nama, svjesnost nužne potrebe za promjenom iz lažnosti širka (mnogoboštva), vladanja sa drugim umjesto Allahvog zakona i služenja neprijatelja Islama, u istinitost tewhida (Allahove Jednoće), vladanja sa Allahovim zakonom i oslobađanja od neprijatelja Islama.

Moramo biti svjesni tankoće pozicije koja kaže da mi možemo ostvariti našu slobodu, čast i dostojanstvo ako se okupimo oko Amričkog uticaja i slijedimo njene izaslanike. Sav ovaj tanki poziv će nam donijeti premještanje iz jednog poniženja u drugo poniženje i iz jedne korupcije u drugu korupciju.

I ako se ova svjest proširi u redovima muslimanskog Ummeta, nakon toga će uslijediti neprekidni niz koraka koji će voditi u željenu promjenu

I prvi korak na putu za promjene jest svjesnost činjenica, i najjasnija i najočiglednija činjenica je "Akida Tewhida (Allahove Jednoće) koja mora bili vladajući autoritet u svakom sistemu, ustavu i zakonu.

Radi ovoga ja pozivam svakog slobodnog i časnog čovjeka koji je zabrinut za njegovu vjeru, njegov Islam, njegovu čast i njegovo dostojanstvo da radi svom snagom na širenju ove svjesti, svjesti da je naše korumpirano stanje neprihvatljivo, zato što je to stanje devijacije od šerijata, robovanja oholim silama, i pojačanja političkog despotizma, financijske korupcije, ugnjetavanja društva i moralnog propadanja...

svjest da je naš željeni cilj vladanje po šerijatu, oslobađanje od međunarodnog sistema oholih sila, oslobađanje muslimanskih zemalja, širenje pravde, otvaranje vrata za šuru (dogovaranje), i da Ummet pozove njihove vladare na polaganje računa... i svjest da ovaj željeni cilj nije moguće ostvariti putem metoda moljakanja, odustajanja i prihvatanja stvari kakve one jesu, umjesto toga, biće ostvaren putem džihada, žrtvovanja života i imetka, naređivanjem dobra i zabranjivanjem zla.

Odlomak iz Audio obraćanja "Pobjednički Ummet i Slomljeni Krstaši" od Dr. Ejmana Zawahirija

AL-MALAHIM MEDIA

NAPAD NA KONTROLNI PUNKT

Nakon pripreme i oslonca na Allaha, mudžahidi su prije Akšama krenuli da napad na kontrolni punkt odpadnika od vjere.

Mudžahidi su ubili 12 odpadnika. Jedan od njih se sakrio u bazi i ranio jednog mudžahida. Odpadnik je zatim raznesen u eksploziji tankera za gas.

Mudžahidi su kontrolni punkt pretvorili u bjesni plamen koji služi kao primjer drugim odpadničkim vojnicima da ne stoje na putu us-postavljanja Tewhida.

AL-MALAHIM MEDIA

ZASJEDANJE BAZE

Mudžahidi su dugo hodali u potrazi za zastrašivanjem Allahovih neprijatelje i njihovim uništavanjem. Oni su bili lavovi u potrazi za njihovim plijenom.

Mudžahidi su strpljivo čekali da muslimani napuste tu zonu. Zatim su stahovito napali. Ova scena je uslikata u momentu kada su mudžahidi povukli obarač.

Nakon što su razvalili bazu odpadnika od vjere, uspješno su se pov-ukli. Nije bilo povrijeđenih niti žrtava na strani mudžahida.

INTENZIVNE EKSPLOZIJE

Mudžahidi su spremili mnogo “ramazanskih poklona” za odpadničku vojsku.

Ovo je sudbina koja čeka vladinu vojsku od mudžahida.

Razne vrste vozila su napadnute poput 4x4 kamiona i naoružanih vozila kao na slici iznad.

الملاحم
AL-MALAHIM MEDIA

ČIŠĆENJE ULICA

Mrtvi vladini vojnici elitnih specijalnih snaga iz jemenske vojske.

Zašto neko daje život u borbi protiv onih koji žele da uspostave Tewhid?

Bilo je mnogo ganime i nešto od toga je dato ljudima koji nisu povezani sa EKAP. Ljudi su sretni radi prisustva EKAP i podržavaju ih.

Stav u Pogledu Metode za Spasilački Rad

Usama bin Ladin
Prevod i Transkripcija

Slava i Hvala Allahu, od Njega pomoć i oprost tražimo, molimo Ga da nas zaštiti od zla naših ruku i duša. Onoga koga Allah uputi, taj neće nikad zalutati, a onoga koga Allah ne uputi, taj neće nikad upućen biti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, koji nema druga, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik.

A zatim:

Moj muslimanski Ummete: Neka je mir na tebe, i Allahova milost i Njegovi blagoslovi. Čestitam vam mjesec Ramazan, mjesec Kur`ana, mjesec posta i dugih noćnih namaza, mjesec udjeljivanja milostinje i džihada, zato hajde da uložimo napor u ibadet i još više napora u ostavljanje svega što odvraća od našeg spominjanja Allaha, slavljenog i uvišenog.

Moja braćo muslimani:

Ono kroz šta naš Ummet prolazi radi velikih klimatskih promjena i njenih uticaja u pogldu katastrofa i velikih prirodnih nesreća koje su se desile u mnogim islamskim zemljama, više nije dovoljno prihvatiti ono što se uradi u pogledu spasilačkog rada kao što je to bilo prihvatano u prošlosti. Premda šatori, hrana i medicina stižu kada je to potrebno, veličina nesreća treba mnogo više od onoga što se nudi u pogldu kvantiteta, kvaliteta, vrste i pravog momenta.

Treba nam velika promjena u metodi spasilačkog rada, i dok je broj žrtava trenutne promjne klime vrlo visok, broj će se uveliko povećati u budućnosti prema proučavanjima. Broj pogođenih je već i od onih pogođnih ratom, radi čega zemlje angažuju najjače ljude i obučavaju ih koristeći veliki dio iz njihovog budžeta.

ono šta su zemlje iz oblasti potrošile sve do sada je u dometu 100 000 eura godišnje, i ovo nije imalo efekta na situaciju u Palestini, dok se poboljšanje spasilačkog rada smatra još manje važnim. Ono što se potroši na spašavanje ne dolazi ni blizu količini koja se potroši na održavanje njihovih vojski. Da je samo 1% iz ovih budžeta potrošeno iskrno i prema iskustvu u zadnjih 10 godina na spasilački rad, zemlja bi izgledala drugačije za siromašne i njihovo stanje

bi isto tako bilo drugačije.

Ono što mi danas doživljavamo, sa velikim djelom zemlje koji pati od suše naročito u Africi, dok poplave ruše druge oblasti, odnose na hiljade života za nekoliko dana samo u Pakistanu, a da ne spominjemo činjenicu da su milijoni ljudi ostali bez krova nad glavom i da su raseljeni.

Ovo zahtijeva da oni mekog srca, i ljudi jake volje, odlučno krenu da brzo pomognu njihovoj braći muslimanima u Pakistanu. Kako je ova nesreća golema i neopisiva, ona zahtijeva ogroman napor u pomaganju, zato izaberite između vas nekoga da dođe i izvidi stanje na licu mjesta za vas. Zar niste vidjeli brata muslimana pakistanca koji je bio u vodi do prsa, kako sa njegovim rukama drži u zraku njegovo dvoje djece koja su između 5 i 6 godina? Ili zar niste čuli one žene koje vas preklinju Allahovim imenom, subhanehu we te ala, da dođete i spasite ih?

Radi toga svako ko je sposoban da pomogne muslimane u Pakistanu mora prepoznati težinu stanja u kojem su muslimani: Milijoni djece sada pate bez krova nad glavom, u nedostatku osnovnih životnih potreba, uključujući čistu vodu za piće, što ih čini jako osjetljivim na brojne ozbiljne bolesti, i što izaziva da gube tekućinu i dehidraciju, što doprinosi vrlo visokom broju umrle novorođene djece. Ja molim Allaha, subhanehu we te ala, da im olakša patnje i da im se smiluje.

Radi povećanog uticaja nesreća koje se dešavaju radi promjene klime, odgovor ne bi trebao samo biti u davanju hitne pomoći, već radije u stvaranju specijalne organizacije za pomoć, koja ima dovoljno znanja, iskustva i energije da omogući da njeno djelovanje bude

uspješno prema velikim uticajima promjene klime koji se brzo povećavaju. Ova organizacija treba da nosi mnoge odgovornosti i velike obaveze što zahtijeva udružene napore iskrenih.

Jedna od obaveza bi na primjer bila da se napravi proučavanje zajednica smještenih u blizini rijeka i u dolinama i iznalaženje riješenja da se one zaštite od uticaja promjene klime. Ono što se skoro desilo u Džeddi kao rezultat poplava, bilo je za očekivati radi vrlo prostog razloga jer grad Džedda i mnogi poput njega nisu samo smješteni u dolinama, već također i zato što su mnoga naselja i boravišta izgrađene u zoni bez kanala za odvod vode.

Ja ne pokušavam da pripišem krivicu za ovu nesreću, s time se treba pozabaviti posebno, već ja sažeto iznosim činjenice, tako da se ovo ne desi opet u buduće, i da pronađemo radikalna riješenja za opasnosti koje mogu ugroziti ljudske živote. Mi treba da razmotrimo standarde i regulacije za sigurnost od svih naših brana i mostova.

Drugo:

Mi moramo uraditi ono što je nužno za one zemlje koje su pogođene oskudicom radi rata ili promjene klime. Jer mi obično znamo za predstoječu oskudicu jednu ili nekoliko godina unaprijed, i svako odgađanje dostavljanja potrebne pomoći može dovesti do ogromnog broja žrtava naročito među djecom. Onaj ko preživi neće moći izbjeći fizičku i mentalnu slabost radi loše ishrane.

Treće:

Mi moramo praviti projkte za izgradnju u onim pogođnim i nerazvijenim mjestima. Velika je šansa za stvaranje ovih projekata jer oni generalno zahtijevaju ograničene troškove, na primjer, izgradanja kanala i brana u zemljama gdje je kiša sezonska kao u Sudanu, Čadu, Somaliji i Jemenu. Iz mog ranijeg

iskustva u Sudanu, jedna brana je mogla navodnjavati na desetine hiljada hektara zemlje što je značilo da se na desetine hiljada ljudi mogu vratiti. I cjena ovog projekta, uključujući sve kanale bila bi oko 250 000 eura, manje ili više, zasnovano na dostupnosti materijala za izgradnju.

Četvrto:

Mi moramo raditi na izgradnji sigurnosti za hranu. Izvještaji govore da čak i ako bi samo jedna zemlja od velikih isporučilaca pšenice zaustavila isporuku radi neke njihove nesreće, bilo bi mnogo mrtvih radi gladi u svjetu a naročito u našoj zoni.

Ovaj problem se može riješiti sa novcem, što bi bilo od svake koristi kada glad nastupi i nema dostupnog kruha, koji je glavna hrana. U Sudanu, koji ima zone sezonske kiše koje su dobre za sađenje pšenice prelaze 200 milijona hektara, a samo malo od toga se koristi.

Tako da ljudi moraju biti svjesni ovih opasnosti, i mi moramo bodriti trgovce i trgovačke porodice, da obezbjede neke od njihovih ljudi, da pomognu u spasilačkim i zemljoradničkim projektima. Danas su trgovci vitezovi ovih arena, tako da bi spasili naše narode od očekivanih oskudica, mi treba da se usmjerimo na ove zone i izbjegavamo invsticije u manje važne stvari. Mi nemožmo razmišljati o investiciji u zemljoradnju u ovim uslovima koji zahtijevaju dosta napora a donose samo malu zaradu ako se usporde sa drugim investicijama. Situacija danas nije samo pitanje zarade i gubitka, već radije to je pitanje života i smrti. Uzimajuči u obzir da ovakva vrsta ugovora zahtijeva razmatranje, i da napravimo ugovore koji garantuju prava investitora, i ne sprječavaju njegov rad, ističući da je u investiciji najvažnije da bude nazavisna i da država nema nikakvog udjela u vođenju toga.

Invsticija u Africi je dala neke uspješne rezultate, i druge koji nisu bili takvi, i sve to zavisi od našeg poznavanja ljudi u tim zemljama gdje mi ulažemo. Neki ljudi rade bolje izvan njihovih vlastitih zemalja, razlog tome može biti uključivanje drugih energija u rad. Oni proizvode najbolji rezultat u njihovom vlastitim zemljama kada se drugi pridruže u pomaganju sa radom, dok oni stručnjaci vani vode poslovanje.

Peto:

Mi moramo povećati svejsnost kod muslimana o opasnosti korištenja njihovih vodenih bunara, koji se ne mogu obnoviti. Umjesto toga, treba da se izgradi mreža cijevi koja će spajati ove bunare sa glavnom mržom za vodu da se koristi kada bude nužno.

Na kraju:

Ja pozivam moju braću muslimane da rade dobra djela, i da urade sve što mogu da spase one manje sretne u potrebi i da

olakšaju njihovu patnju. Jer kada vi olakšate patnju vjernika na ovom svjetu, Allah će olakšati vašu patnju na Sudnjem Danu. Zato hajde da radimo za taj Dan, i razmotrimo ono što kaže Allah, subhanehu we te ala:

" I molitvu obavljate i zekat dajite, a za dobro koje za sebe pripremite naći ćete nagradu kod Allaha." (Poglavlje Krava, ajet 110)

Neka vas Allah nagradi dobrim, i ja tražim oprost od Allaha. A Allah je Najmilostiviji, Najsamilosniji.

Ja molimo Allaha, Svemoćnog, Gospodara časnog prijestolja, da se smiluje muslimanskim šehidima, svima koji su ubijen u borbi u džihadu na Allahovom putu, i onima koji su se udavili u poplavi. I da Allah učini njihove kaburove lakim za njih, i da ih uvede u Njegov džennet, i da njihovim porodicama nadomjesti, jer On je jedini taj koji to može učiniti.

Ja molimo od tebe Allahu da me sačuvaš od gubitka Tvoga blagoslova, i uklanjanja Tvoga zdravlja datog meni, neočekivanosti Tvoje osvete, i svih stanja sa kojima ti nisi zadovoljan.

"Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovome i na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u ognju!" (Poglavlje Krava, ajet 110)

Neka su Allahov mir i spas na našeg Poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu i sve ashabe.

ENSARIJE ŠERIJATA
NA ALLAHOVOJ ZEMLJI - ALLAHOV ZAKON

Zalaganje
za
Borbu protiv Odpadnika

Hajātu-s-Sahābah, Tom 1.
Ebu Bekr es-Sidīk

Neka se slavljeni i uzvišeni Allah smiluje Ebu Bekru. Njegova djela svjedoče protiv svih ovih današnjih novotara i modernista koji muče Ummet.

Savjetovanje Ebu Bekra sa muhadžirima i ensarijama u vezi ovoga i njegovo obraćanje

Ibn Omer, neka je Allah zadovoljan s njime, prenosi: "Kada je Poslanik preselio, licemjerstvo se pokazalo u Medini, i talas odpadništva pogodio je Arape i ne-Arape. Oni (ne –Arapi) su planuli, bili su puni bijesa prema muslimana i potpisali su pakt sa ljudima iz Nehewenda. Oni su obznanili: "Taj čovjek (Allahov Poslanika), radi kojeg su Arapi bili potpomognuti, je umro."

Ebu Bekr je sazvao satanak muhadžira i ensarija i obratio se: "Arapi su potpisali sporazum sa ljudima iz Nehewenda da bi poveli rat protiv vas. Oni su obznanili da je čovjek (Časni Poslanik) radi kojeg ste vi bili pomognuti, preselio. Sada vi izrazite vaše mišljenje u vezi ovoga jer ja sam čovjek kao i vi i ja sam najslabiji od svih vas da nosim odgovornost ove velike dužnosti."

"Umjesto da od vas očekujem pomoć, vi me sramotite i zbunjujete. Vi ste bili strogi za vrijeme vaših pred-islamskih dana, a u Islamu pokazujete slabost."

Kada su čuli njegovo obraćanje, ashabi su se zamislili neko vrijeme oborivši njihove glave dole. Nakon toga je Omer ibn Hattab, neka je Allah zadovoljan s njime, rekao: "O zastupniče Allahovog Poslanika! Prihvati od Arapa samo salāt a pređi preko zekāta, jer njihovo život u džahilijetu nije daleko (tj., oni su novi u Islamu) i oni nisu stekli naviku da slijede Islam."

Nakon toga se on okrenuo ensarijama koji su također govorili isto kao što su i muhadžiri govorili. Kada je on to primjetio, popeo se na mimber i nakon zahvale i veličanja Allaha dostavio je slijedeći govor :

"Kada je Allah poslao Muhammeda Istina je bila jako mala i beznačajna, Islam je bio kao bačena stvar. Njegova drška je bila slaba i njegovih slijedbenika je bilo vrlo malo. Zatim ih je Allah ujedinio na poruci od Muhammeda i učinio ih trajnim i izbalansiranim Ummetom. Tako mi Allaha, ako pristanemo uz Allahovu naredbu i borimo se na Allahovom putu bez prekida, On će nam podariti uspjeh u našem radu i ispuniti Njegovo obećanje. Onaj ko preživi biće Allahov Zastupnik na Njegovoj zemlji, i biće naslijednik ispravnih Allahovih robova. Allah je obećao u Kur`anu, a Njegovo obećanje ne može biti ostati pozada:

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih." Svjetlost: 55

Tako mi Allaha, ako odbiju da mi daju čak i konopac za vezanje životinje koji su imali običaj da daju Allahovom Poslaniku kao zekāt, i svo drveće, kamenje, džinni i ljudi ih podrže u tome, čak i onda ću ja voditi džihad protiv njih sve dok moja duša nesretne Allaha. Allah sigurno nije razdvojio zekāt i salāt. On je ove dvije stvari ujedinio."

Kada je to čuo, Omer je uzviknuo: "Allahu Ekber!" i napomenuo: "Tako mi Allaha, kada se Ebu Beker odlučio za džihād, propoznao sam da je to bila istina."

Preneseno od El-Hatiba po ovlaštenju od Malika, kako stoji u Kanzul `Ummal, Tom 3, str.142

U drugoj predaji Omer propovjeda: "Kada je Allahov Poslanik preselio, svi Arapi su se odmetnuli. Oni su obznanili: "Mi ćemo obavljati salāt ali nećemo plaćati zekāt."

Došao sam kod Ebu Bekra i rekao: "O Zastupniče Allahovog Poslanika! Pokušaj da ih upoznaš sa islamom prvo i blago postupaj prema njima. Oni su kao divlje zvjeri."

On je odgovorio: "Umjesto da od vas očekujem pomoć, vi me sramotite i zbunjujete. Vi ste bili strogi za vrijeme vaših pred-islamskih dana, a u Islamu pokazujete slabost. Čega se ja to bojim od njih pa da ja sastavljam laskavu poeziju ili neke magične riječi da ih (s njima) upoznam (o Islamu)? Teško meni! Teško meni! Poslanik je preselio i objava je završena. Tako mi Allaha, boriću se protiv njih sve dok mi sablja bude u ruci, čak i ako odbiju da daju samo jedan konopac od zekāta."

Omer je dalje nastavio pa kaže: "Pronašao sam Ebu Bekra čvršćeg u njegovoj odluci i zapovjesti od mene. On je naučio ljude da rade na takve načine, i sa njihovim prihvatanjem, ja sam se osjećao lagodno kada sam postao Halifa."

Prenesno od Ismaila, kao što stoji u el-Kanz, Tom 3, str. 300.

U drugoj predaji Omer je rekao: "Bila je to jednoglasna odluka muhadžira, i ja sam bio jedan od njih, u vezi odpadnika u Arabiji. Mi smo rekli Ebu Bekru: " O Zastupniče Allahovog Poslanika! Ostavi one ljude koji su odbili da plate zekāt i ostavi ih neka obavljaju samo salāt. Kada vjerovanje bude potpuno u njihovim srcima, oni će platiti i zekāt također.

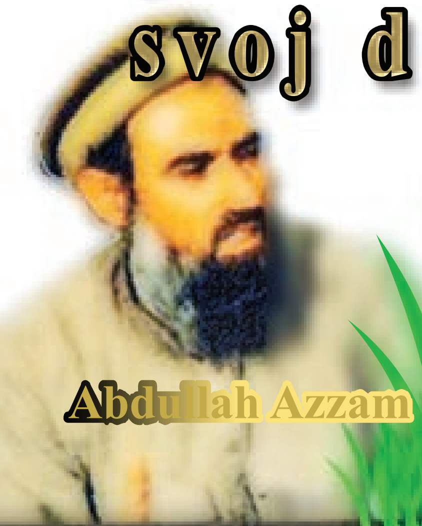
Ali Ebu Bekr je obznanio: "Tako mi Onoga u čijoj ruci je moj život, volio bih da se nebesa sruče na mene nego da ostavim stvar za koju se Allahov Poslanik borio. Ja ću se sigurno boriti za to."

On se borio sa Arapima sve dok se oni nisu vratili u Islam. Omer je rekao: "Tako mi Onoga u čijoj ruci je moj život, taj Ebu Bekrov dan je bolji od čitave Omerove porodice."

Preneseno od al-`Adai, kao što stoji u al-Kanz, Tom 3, str. 141.

"Tako mi Onoga u čijoj ruci je moj život, taj Ebu Bekrov dan je bolji od čitave Omerove porodice."

"...Kada god se osvrnem na uticaj ibn Tejmijje i uticaj Sajjid Kutba na ovoj Zemlji, dolazim do shvatanja značenja riječi "...lijepa riječ kao lijepo drvo: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane prema nebu; ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi..."
Ibrahim 24

Akcija 11-og Rebi-ul-Ewwela

"

AKCIJA ISTOČNI RIJAD I NAŠ RAT SA SJEDINJENIM DRŽAVAMA I NJENIM AGENTIMA

PREVEO
E.Z.BL

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova, a neka su mir i spas na najboljeg Poslanika.

Allah je najveći, hvala Allahu neizmjerno, i slava Allahu ujutro i uvečer.

Običaj Centra je da objavi izjave o svakoj akciji koju mudžahidi izvedu. Međutim, akcija 11-og Rabi-ul-Ewwela 1424 H. (što odgovara 12 Maju 2003) bila je specijalna na nekoliko načina i zahtijevala je da joj mi posvetimo ovu knjigu. Ova akcija je samo prvi metak inša`Allah. Mudžahidi su imali potrebu za ovom detaljnom izjavom da objasne zahtijeve džihadske aktivnosti na arapskom Poluotoku i da uklone neke nejasnoće sa vjerske i vojne tačke gledišta

PRVO POGLAVLJE

Situacija u islamskom svjetu

Od pada Sovjetskog Saveza jedna suprsila vodi svjet: Sjedinjene Države. Oni koji proučavaju istoriju znaju da su dvije super-sile dominirale svjetom u svakom vremenu, osim u nekim vremenima spomenutim u istoriji i izlaganjima, kao u vrijeme Solomona, Zulkarnejna, Nemruda i Aleksandra. Činjenice da su dvije super-sile nadgledale jedna drugu bila je Božija milost za čovječanstvo. Svemoćni kaže: "A da Allah ne suzbija ljude jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao." 2:251

Procjena sadašnje situaciji u svjetu u svjetlu ove istorijske činjenice dovodi nas do jednog od dva zaključka:

1. Sjedinjene Države su mogle da odstupe od ovog pravila uz pomoć njene sveobuhvatne ekonomske, socijalne i vojne snage, kao što se desilo Solomanu, mir neka je na njega, Zulkarnejnu i drugim. Sadašnje stanje Sjedinjenih Država odbacuje ovu mogućnost.

2. Mi živimo u nestabilnoj međunarodnoj situaciji ili tačnije u prelaznom periodu u kojem se pravila koja se primjenjuju u normalnim uslovima ne primjenjuju. To također

nema preduslove da opstane za dugo. Drugi zaključak je definitivno situacija koja postoji u svjetu danas. Sjedinjene Države (Amerike), koje su postale neosporna solo super-sila, prilagođavaju se toj situaciji. Ona se oslobodila restrikcija koje je sukob sa Sovjetskim Savezom nametnu na nju, i povela novu politiku. Ova politika je sažeta u uzimanju direktnog pristupa da osigura njene interese u svjetu bez uzimanja u obzir interesa drugih, zato što sebe smatra solo silom u svjetu i svjet treba da se prilagodi njenim željama.

Govor o Ujedinjenim Nacijama kao nezavisnom udruženju koje upravlja svjetom je glupost. Možda su Ujedinjene Nacije bile tijelo čiji se sud tražio i prihvatao od nacija koje su to uspostavile, uključujući i Sjedinjene Države. Međutim, danas, to je igračka u rukama Svejtskog Cionizma. Sjedinjene Države su ignorisale Ujedinjene Nacije kada su se stidno usprotivile njenoj invaziji Iraka. Tri krstaške zemlje zvanično su učestvovale u ratu sa njom, nepoštivajući UN rezolucije. Nešto što se naziva Novi Svjetski Poredak pojavilo se u skorije vrijeme. Sjedinjene Države su to kreirale kao mapu za svjet koji ona nastoji da izgradi. Pisac Luise Atijetullah napisao je njegovu novo knjigu o tome: Objašnjenje Stvarnosti Ovog Poredka.

U pogledu iznad, stanje muslimana će samo biti odraz onoga što Sjedinjene države žele. Stanje u nekim islamskim zemljama, bilo kako, može zahtijevati neki postepeni napredak u implementaciji planova da se obezbjedi sigurnost protiv negativnih rezultata.Mi možemo sašeti stvar i reči: Muslimanske zemlje su danas kolonizirane. Kolonizacija je otvorena ili prikrivena.

Prikrivena kolonizacija

Prošlo stoljeće je bilo stoljeće direktne kolonizacije muslimanskih zemalja pod kojom su oni čeznuli mnogo godina. Ovo je bilo vrijeme kada je islamski svjet dostigao najveći stepen ideološke devijacije, mnogoboštva i odbacivanja džihada. Kolonijalizam nije naišao na bilo kakav značajan otpor u većini zemalja, naročito u početku. Pred kraj kolonizacijske ere, kolonialističke zemlje više nisu mogle da izdrže bolne udarce koje su dobivale od mudžahida u koloniziranim zemljama. Oni su jasno shvatili da nove generacije idu prema otporu protiv kolonijalizma. Našli su se u borbi između jake želje da ne predaju njihove kolonije i bolnog zastrašivanja koje predstavlja džihad, a koji su vidjeli da raste iz dana u dan.

U ovoj fazi Cionizam se umješao i ostavio svoj trag na kolonijalizmu koji će osigurati interese kolonijalista i spasiti ih od smetnje koju su susreli. Ono je maskiralo kolonijalizam na vrlo naivan

način – način koji može prevariti samo lakovjernog. Plan za kolonizaciju se nije promjenio. Kolonijalisti su promjenili lice njihove politike. Zašto oni ne bi mogli odgovoriti na želje ljudi iz otpora i ukloniti njihove ljude plavih očiju i plave kose iz njihove sredine i zamjeniti ih sa njihovim ljudima koji govore njihov jezik i skrivaju vučija srca pod ovčijom kožom?

Šta ima pogrešno u zamjeni imena Džon i Napoleon sa Muhammed, Enver i Abdul Aziz? Zato što je to vrijme prošlo i današnje generacije su to zaboravile, kolonijalisti su odlučili da ponove proces maskiranog kolonijalizma pred njihovim očima pa da oni mogu zamisliti šta se desilo u prošlosti. Ovo je upravo ono što se desilo u Afganistanu kada su Sjedinjene Države okupirale tu zemlju i instalirali afganskog agenta, Hamida Karzaia. Kao što svako može vidjeti, ovaj agent je bio više željan da sprovede interese Sjedinjenih Država od samih Sjedinjenih Država, premda je on bio manje uspješan radi napada od mudžahida koje je Allah dosudio protiv njegove vlade.

Sistem Karzai je sistem koji se zvanično koristi u svim muslimanskim zemljama. Metoda Karzai je ista metoda prema kojoj su svi vladari instalirani sa nekim razlikama u detaljima. Zakonitost svakog takvog Karzaija se ne razlikuje jedna od druge. Nema razlike između Karzaija u Jemenu, Karzaija u Pakistanu, Karzaija u Jordanu, Karzaija u Kataru, Karzaija u Kuvajtu, Karzaija u Egiptu i duge liste Karzai izdajnika koji vladaju muslimanskim zemljama.

Vladari Zemlje Dva Sveta Harema se ne razlikuju od drugih, premda su maske koje su kolonijalisti stavili na njih tako dobre da su oni prevarili mnoge ljude. Međutim, ubrzani događaji i uspješni pritisci učinili su da situacija postane jasna. Kumiri vladari počeli su da govore ono što su obično ranije poricali i pokazuju javno ono što su prije tajili. Ranije je Sultan (saudijski ministar za odbranu) poricao prisutnost stranih trupa na arapskom Poluotoku, i neki ljudi su mu vjerovali. Danas su oni ovo otvoreno priznali kada je pažnja usmjerena na krstaške baze u El-Herdžu i drugim mjestima koje upravljaju krstaškim ratom protiv Afganistana i u skorije vrijeme protiv Iraka. Oni više nisu mogli napraviti istu grešku poricanja Amričkog prisustva. Ranije su oni žestoko poricali njihovu pokornost Sjedinjenim Državama i naglašavali da je njihov savez sa njom bio savez zajedničkih interesa i ništa više. Kada se Američki pritisak povećao, Bandar bin Sultan (saudijski ambasador u Vašingtonu) i Fejsal (vjerovatno ministar vanjskih poslova Princ Sa`ud el-Fejsal) požurili su da priznaju neka od sramnih djela koja nemaju ranije istorije.

Ako jedan govori o Sjedinjenim Državama i njihovom iskorištavanju zemlje i njenih prirodnih bogatstava, drugi glasno govori da je vlada uklonila obrazovanje curica iz vjerskog ureda da udovolji Sjedinjenim Državama. Ako jedan ismijava svakoga ko je uključen u džihad za Allahovu vjeru, drugi se fali sa sekularnim trendom u saudijskom rukovodstvu. Ovo je što se tiče riječi. A što se tiče djela, ima se dosta reči. Avioni krstaške kampanje poleću sa arapskog Poluotoka. Oni su napunjeni sa

Pripadnici 1229 Transportne Jedinice iz Crisfielda, Maryland, dolaze na arapski Poluotok

gorivom iz baza na arapskom Poluotoku. Vrhovna komanda za rat bila je u Sultanovoj Bazi na arapskom Poluotoku. Ima se također dosta reči o njihovoj apsolutnoj podršci Džona Garanga u ubijanju muslimana u južnom Sudanu, o njihovoj podršci komunizma u južnom Jemenu prije njegovog pada i njihovoj podršci njemu kada je pokušao da se vrati nakon pada, o njihovoj podršci agentskoj vladi Alžira protiv mudžahida kada je vlada bila na rubu propasti, i o njihovoj podršci Ruskoj vladi kada je ubijala muslimane u Čečeniji.

Zadnja epizoda iz njihove pokornosti je bila njihova obimna kooperacija sa Sjedinjenim Državama u proganjanju mudžahida u svjetu, u sakupljanju važnih informacija o mudžahidima, i u pomaganju Sjedinjenim Državama da ih uhapse. Radi informacija prikupljenih od saudijskih obavještajnih službi, mnogi mudžahid su uhapšeni i mnoge akcije u svjetu i samim Sjedinjenim Državama su zaustavljene. Radi ove prezrene kooperacije, zatvori na arapskom Poluotoku su postali ispunjeni zatvorenicimam zatvorenim radi optužbe za borbu sa el Kaidom i Talibanima protiv Sjedinjenih Država ili za borbu sa Hattabom, i skorije optužbe za pokušaj prelaska u Irak da se tamo bori. Šerijatska dužnost nametnuta čitavoj naciji je postala kažnjivi zločin. Oni sve ovo rade da udovolje Sjedinjenim Državama. Niko ko se osvrne na raniju ili modernu istoriji nemože pronaći primjer, za služenje ili izdaju, veći od ovog.

Ovo nas vraća na pitanje prikrivene kolonizacije islamskih zemalja. Nema pametne osobe koja se neće složiti da je saudijska vlada zaštitini sloj za kolonijaliste. Kolonijalizam je pokazan u ekonomiji, sa vojnim bazama u zemlji, u donošenju političkih odluka i u međunarodnim odnosima. Prikriveni kolonijalizam je stigao dotle da je neuporediv sa direktnim kolonijalizmom. Stigao je dotle da vrijeđa čast i uklanja obrazovanje curica od autoriteta za vjerski ured po naređenju Sjedinjenih Država kao što je rekao Fejsal. Događaji 11-og Septembra nisu razlog za Amerikanizaciju sistema, oni su samo to ubrzali, kao što je rekao Bandar bin Sultan.

Da li su Sjedinjene Države mogle zadobiti 1% od ovih interesa da su pokušale da okupiraju arapski Poluotok vojno i ujedine muslimane u čitavom svjetu? Zar nije bilo bolje da postavi nekog drugog umjesto nje da ostvari sve njene interese? Ovo je bio kratki osvrt na situaciju na arapskom Poluotoku. Isto, ako ne gore, dešava se u ostalim muslimanskim zemljama. Pogledajmo šta se dešava u Jemenu, Egiptu, Kuvajtu i drugim muslimanskim zemljama. Možete vidjeti razne slike pokoravanja i izdaje koje imaju jednu zajedničku stvar: Da pronađu razne načine za borbu protiv Allaha i Njegovog Poslanika.

Jedan od važnih principa primjećen od prikrivenog kolonizma bio je uspostavljanje država kombinirajući najveći mogući broj islamskih kontradikcija. Oni vladaju sa sekularnim zakonima, daju vjernost Sjedinjenim Državama i krstaškim zemljama, traže pravdu kod međunarodnog tjela u svim njihovim problemima, dočekuju nevjernike i pomažu ih protiv muslimana, ustaju protiv vjere, proganjaju mudžahide, šire zlo i ateizam i brane ih sa vojskom i zakonom, i učestvuju sa Sjedinjenim Državama i krstaškim zemljama u njihovom ratu protiv časti, vjere, ljudi i zemlje.

Vladar zemlje je onaj koji ima vlast u njoj. Osim ako on nije ateista, on može vladati čak i ako on ne ispunjava šerijatske uslove kao što je spomenuo Šejhul Islam ibn Tejmija u Manhedžul Sunnah i na drugim mjestima.

Vladar koji predstavlja nedostatak suvereniteta, odražava pokornost, daje prednost interesima neprijatelja naroda, nepoštuje šerijatske namjere i interese njegovih ljudi kada su oni suprotni željama neprijatelja Allaha, Njegovog Poslanika i njegovih vjernika, je agent bez autoriteta prema pravnim znanostima. Pravi vladar su krstaške Sjedinjene Države. Pokornost takvog vladara se ne razlikuje od pokornosti emira ili guvernera provincija prema kralju ili predsjedniku. Vladanje agenta je vladanje onoga ko ga je učinio agentom. Borci će se stvarno boriti protiv onih koji su ih postavilli na ovu poziciju i učinili ih vladarima nad muslimanima.

Otvorena kolonizacija

U pogledu iznad, nema sumnje da je za kolonijaliste prikriveni kolonijalizam bio bolji od svih drugih oblika kolonijalizma i najbolje sredstvo za ostvarivanje njihovih interesa. Zbog toga nijedna zemlja nije oslobođena toga. Kolonijalisti nastoje da ostvare njihove ciljeve kroz prikriveni kolonijalizam zbog snage muslimana a ne zato što su se neprijatelji Islama odrekli kolonijalizma koji njihova vjera i ekonomski interesi nalažu.

Međutim, Židovi, Allah ih prokleo, postali su toliko oholi da nisu mogli da se zadovolje sa prikrivnim kolonijalizmom prihvatljivim za krstaške države. Njihova okupacija muslimanske Palestine zasniva se na ideologiji koju oni nisu mogli ostaviti ili napustiti ili bi oni postali odmetnici od judizma upravo kao što su arapski vladari postali odmetnici od Islama s kojim su bili povezani. Židovska okupacija prve Kible koristila je druge maske da prikrije okupaciju i mnoga shvatanja povezana s time. Pitanje Palestine postaje pitanje

islamskog svjeta, stvar svakog muslimana i dio vjere koji se ne može razdvojiti od muslimanske svjesti, i ovo je činjenica.

Napor Cionista i agentske medije da neutrališe ne-arapske muslimane sa nazivanjem pitanja Palestine pitanjem Arapa, i ovo ponavljanje je imalo veliki uticaj u falsifikaciji svjesti i skrivanju činjenica, i učinilo je svakog muslimana ne-arapa nezainteresovanim za pitanje Palestine. Umjesto da Palestina bude njihova "stvar", ona je postala "stvar prema kojoj oni imaju simpatije i koja dobija nešto od njihove pažnje." Ona je postala "stvar arapskih muslimana prema kojoj oni imaju simpatije i koja dobiva nešto od njihove pažnje."

Trube cionizma su se onda usmjerile na države konfrontacije i stalno pokušavale da pitanje Palestine učine centralnim pitanjem Sirije, Libana i Jordana i učine to važnim pitanjem za druge Arape, ali ne i za njih. Židovska spletka dostigla je njen klimaks sa uspstavljnjem palestinskog entiteta da ispuni ulogu otvorenog kolonijalizma u područijima koja nisu bila pod židovskom okupacijom radi žestokog otpora i hrojstva mudžahida u njima, kao što je Pojas Gaze.

Uspostavljanje palestinske države uklonilo je pitanje iz ruku država konfrontacije. Oni su uspostavili državu sa agentskom vladom predvođenu sa najprezrenijim agentom u istoriji: Jasir Arefatom koji će dobiti ono što je i zaslužio od Allaha. Pitanje je postalo drugorazredno za države konfrontacije. Pažnja je bila usmjerena na palestinsku državu i njeno rukovodstvo. Ovo je bilo popraćeno nekom filmskom glumom, a zadnja je bila poznata kao blokada Jasir Arefata. Kada je palestinsko rukovodstvo preuzelo vlast i ljudi počeli da gledaju prema njemu kao zvaničnom iglasnogovorniku za stvar Palestine, rukovodstvo Palestine počelo je da igra njenu prezrenu istorijsku ulogu, a to je da ovjekovječi kolonijalizam i promjeni gledanje i postupanje prema otimačkom zraelskom entitetu. Ono je pokrenulo mirovni proces i uspostavilo suživot sa cionizmom kao gotovu činjenicu i kao susjeda prema kojem se treba odnositi na ovaj način, čak i ako je on ubijao muslimane svuda i u u bilo koje vrijeme.

Kada je odnos prema Izraelu bio neprijateljski, napori cionizma su bili usmjereni na neutralizaciju neprijatelja i na ograničavanje konfrontacije na što manji broj muslimanskih zemalja. Međutim, kada se odnos pretvorio u od mirovni odnos, Izrael je nastojao da izveze mir i u druge zemlje. To je počelo da ulazi u arapske zemlje u jednu za drugom. Inicijative za mir i kapitulaciju su pokrenute. Abdallah bin Abdul Aziz (saudijski krunisani princ) pokrenuo je njegovu poznatu incijativu za normalizaciju odnosa sa cionističkim neprijateljom i prodao stvar jeftino, i ustvari, bez ikakve nadoknade prihvatio da nastavi njegovu pokornost. Šejh Nasir bin Hamad el-Fahd, Allah ga izbavio iz zatvora, objavio je onda njegovu knjigu nazvanu "Objašnjenje Opasnosti Normalizacije po Muslimane". Ovo je vrijedna knjiga koja se bavi glavnim pitanjem muslimana sa jedinstvenom šerijatskom dokumentacijom.

Važno je poznavati da je kolonijalistički neprijatelj odustao od prikrivene kolonizacije i uspostavio, putem svojih vojski, izričit kolonijalizam kada nema puno straha od otpora ili agentsko rukovodstvo nije moglo ostvariti interese kolonijalizma ili je odstupilo, čak i malo, od svoje hegemonije. Radi ovog razloga su Sjedinjene Države izabrale da napadnu Irak vojno i mogu izabrati da napadnu bilo koju muslimansku zemlju blizu ili daleko od Iraka u bilo koje vrijeme. Situacija vojski u agentskim muslimanskim zemljama jasno potvrđuje da oni skoro ne mogu da se odupru agresiji, naročito Američkoj agresiji, radi nepravilnog ideološkog i vjerskog obrazovanja vojske i njihove vojne spremnosti.

Situacija Vojske Sudijske Vlade

Postoji spcijalna važnost za arapski Poluotok. Pored toga što je on predmet ove knjige,to je koljevka i baština islama i područije iz kojeg su prvi osvajači krenuli. Osjetljivost njegove situacije zahtijeva da ova zemlja ima snažnu vojsku, kao i sve muslimanske zemlje, kao što Svemoćni kaže: "I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allah ih zna." (Časni Kur`an, poglavlje Plijen, pasus 60)

A što se tiče vojske saudijske arabije, vlada je potrošila ogromne sume novca dugi niz godina pod izgovorom naoružavanja vojske. Međutim, kada je zemlja osjetila opasnost od Saddama, vladari arapskog Poluotoka jednostavno su izjavili da vojska ne može da odbrani zemlju. Oni su dozvolili Američkoj krstaškoj vojsci, po prvi put u istoriji ovog blagoslovljenog područija, da uđe u zemlju i izgradi utvrđene baze pod izgovorom da brani zemlju. Nema sumnje da svaki okupator brani zemlju koju okupira i čija bogatsva iskorištava za njegovu ličnu korist,i ovo je ono što se desilo.

Mala država Izrael koja ima populaciju od ne više od šest milijona ljudi, ima vojsku veću od jednog milijona, i svi ljudi sposobni da nose oružije su u rezervi. Međutim, u saudijskoj arabiji, vojska je najmanja i najslabija u pogledu

naoružanja, ljudstva, opreme i spremnosti da brani našu vjeru i časti. Sporazum o odbrani sa Sjedinjenim Državama spriječava vojsku da nabavlja oružije osim od Sjedinjenih Država i njenih saradnika. Kupovina kineskih projktila je čak bila ekvivalentna nepokornosti i uvredi za Američkog pokrovitelja.

Amričko prisustvo na osjetljivim pozicijama u vojnoj komandi i Amrička umješanost u poslovanje zemlje više nije tajna. Nijedan komandni ili kontrolni centar u bilo kojem sektoru, bilo pomorskom, vazdušnom ili vojnom, nije bez Američkih oficira. Američki tehničari su također prisutni u raznim dobro obezbjeđenim sektorima, kao što je u AWACS (Zračna Uzbuna i Kontrolni Sistem) vazdušnim i satelitskim centrima za komunikaciju. Oni pružaju obilje informacija Izraelu koji je željan da sačuva njegovu vojnu superiornost, zato što je oblast koju pokriva sudijski AWACS avijacija u njegovom dometu zainteresovanosti. Oni su također prisutni u drugim osjetljivim vojnim sektorima uključujući i centre za radarsku kontrolu.

SJEVERNA RAMPA KOD AVIO-BAZE PRINC SULTAN

Radarski sistem u saudijskoj arabiji je jedinstven. Oprema u kraljevstvu se koristi samo u Sjedinjenim Državama, Izraelu i Kraljevstvu. Sve aktivnosti u saudijskoj vojsci zavise od ovog radarskog sistema sa kojim Amerčki sateliti mogu puno lakše upravljati od ljudi u saudijskim vojnim bazama. Da još pojasnimo, kraljevstvo saudijske Arabija može ispaliti kineske strateške projektile na Izrael, ali Sjedinjene Države mogu kontrolisati projektil nakon što je ispaljena na isti način na koji mogu kontrolisati bilo koji Američki projektil ispaljen iz Sultanove Baze. Sjedinjene Države mogu navesti ovaj projektil da pogodi bilo koju vitalnu instalaciju u Rijadu. Ovdje namjera nije da se preuveliča Američka snaga. Sjedinjene Države ovo mogu uraditi ali ne radi njene snage, već radi pokornosti rukovodstva saudijske arabije. Ako bilo koja zemlja može upravljati radarom, AWACS izvidničkom avijacijom, i komandnim i kontrolnim centrima vazduh, zemlja, more, onda ona može okupirati tu zemlju kad god to poželi, i ovo je upravo ono što Sjedinjene Države rade u saudijskoj Arabiji.

Ovo iznad ne bi trebalo da nas spriječi da ukažemo na sve šerijatske prekršaje i kontradikcije koje kompletno zavise od Zapadnog sistema u vojsci. Ovo uključuje i takvu odvratnost kao što je dozvoljavanje vojnom zakonu a ne Allahovom da sudi, mnogobožačku metodu odavanja počasti kraljevskoj zastavi i vojni pozdrav u šta spada udaranje stopalom o zemlju i pozdravljanje čina a ne onoga ko to nosi, i kopiranje Zapadnih zakona bez ikakvog stida. Ako je vojni čin postavljen na psa, ti to moraš pozdraviti, jer to je "kraljevski stepen", kako oni to nazivaju. Učenjaci su pisali o ovome, upozoravajući na to i proglašavajući to zločinom, počevši od šejha Muhammeda ibn Ibrahima, Allah ga blagoslovio, nekoliko sadašnjih učenjaka koji su zatvoreni i vijeće visoke uleme, zvanično vjeće za fetwe od sudijske vlade. I pored toga, situacija je ostala ista bez ikakave promjene. Da li je ovo vojska određena da se bori na Allahovom putu? Da li je ovo vojska na koju treba računati, nakon Allaha, u opasnim i mračnim vremenima?

Ova i druge stvari jasno pokazuju da vojska nije stvorena da brani zemlju i obavlja neizbježnu dužnost oslobađanja muslimanskih svetih mjesta. Ako su ljudi zaboravili na stvar muslimana u Palestini i na odbranu potlačenih muslimana u čitavom svjetu, pa jesu li oni zaboravili na neprijatelja koji leži u zasjedi i ne nalazi otpor u zemlji ako bi želio da je okupira u bilo koje vrijeme? Niko se ne može opravdati sa uzdanjem u Allaha. Allah u Koga se vi uzdate rekao vam je: ""I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje." (Časni Kur`an, poglavlje Plijen, pasus 60) On je Taj koji je također rekao: " Zato se bori na Allahovom putu, pa makar sam bio, a podstiči i vjernike; Allah će zaustaviti silu onih koji ne vjeruju, Allah je jači i kazne Njegove su strožije." (Časni Kur`an, poglavlje Žene, pasus 84).

Borimo se za naša prava

Ako se boriti mi već moramo
Za prava naša,
Čvrsto ćemo se držati,

Prema našim puškama,
Nećemo bježati,

Naša pomoć dolazi visoko iznad neba,
Čak više nego što i borbni mlaznjaci lete,

Super-sile će gunđati,
Kada same svoju propast vide,

Kao što smo vidjeli u prošlosti,
Svjetske sile ne potraju,

Onda ćeš ti vidjeti Allahovu moć,
On, Njegova ljubav će poteći,

Sve će živjti lako,
Sve će živjeti mirno,

Ne boj se molim te,
Inša`Allah vrijme to je blizu,

Samo nastavi da se moliš Allahu
Za naklon taj,

Autor: Rene Faruuq Tahir, Wezirabad

Zračak Talibana

Veliki imam Ehl-us-Sunneta, Ahmed ibn Hanbal, Allah mu se smilovo, rekao je: “Ako vidiš ljude da se razilaze, onda gledaj na ljude thughoor (prašnjave) kao što Allah kaže: ” One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti.”

Talibani (Studenti) nisu bili obični ljudi koji su tražili Islam samo sa riječima. Njihova tjela su raskomadana u njihovom žrtvovanju na Allahovom putu. Ovo je priča o njihovoj ljubavi prema Allahovom zakonu koja se desila u Julu 2000.

Veliki imam Ehl-us-Sunneta, Ahmed ibn Hanbal, Allah mu se smilovo, rekao je: “Ako vidiš ljude da se razilaze, onda gledaj na ljude thughoor (prašnjave) kao što Allah kaže: ” One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti.”

Čemen je Pakistanski grad u blizini južne granice sa Afganistanom. On se nalazi oko 9 kilomtara sjeverno od centra pakistanske pokrajine Quetta. Lokalni futbalski tim je odlučio da igra seriju utakmica u Kandaharu.

15 Jula 2000, klub je bio na pola puta kroz njihov treći i finalni meč kada su Talibani okupirali stadion. Nogomet je popularan sport u Afganistanu. Timovi redovno igraju. Ovo nije bila okupacija sporta ili nogometa ili zato što je Afganski tim gubio protiv njihove braće pakistanaca. Ovo je bio napad koji će pokazati svjetu istinsku ljubav Talibana prema šerijatu i pokornost prma Allahovim naredbama. To je bila poruka korumpiranim muslimanskim vođama i tiranima na Zapadu, da ovi ljudi koji su dali njihove živote za Allahovu vjeru neće tolerisati ni najmanji rez u islamskom zakonu. To je bila ova savjesna predanost prema šerijatu koji je promjenio taj ratni narod u zajednicu mira i bezbjednosti i natjerao UN da prizna iskorjenjivanje svih opojnih makova početkom 2001. Ovo je bila ista ta ljubav prema šerijatu koja je navela odlikovane mudžahide sa svih strana svjeta da daju prisegu na vjernost Emiru Mumina.

Pa zašto su oni okupirali stadion? Pakistanski tim nije vodio računa o njihovoj awri. Šorcevi koje su oni nosili kršili su islamski kodeks oblačenja koji zabranjuje otkrivanje bilo kojeg djela tjela između pupka i koljena na javnim mjestima. Nemoral se ne ocjenjuje prema mišljenju ljudi i nije podređen promjeni i izkrivljenju. Nemoral se ocjenjuje prema zakonima koje je postavio Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi we selem.

Pakistanski fudbaleri su zadržani (u zatvoru) preko noći. Njihove glave su obrijane kao kazna i poslane u Pakistan poniženе.

Kako ljudi sa takvom željom za šerijatom mogu ostaviti njihovu braću koja pate u Palestini? Nikad. Vojska koja će doći da oslobodi Beit-ul-Makdis doći će iz ove iste zemlje iz Hurasana. Od ljudi sa šerijatom. Inša`llah, uskoro nakon poraza krstaša, mi ćemo vidjeti dolazak crnih zastava.

Molimo Allaha, slavljnog i uzvišenog, da u nama stvori takvu ljubav i predanost prema Njegovom šerijatu. Usliši, O Gospodaru svjetova.

CILJEVI OPERATIVNOG GERILSKOG RATOVANJA

`Abd el `Aziz el-Mukrin

Gerila ima važne ciljeve, naime:

1. Da produži rat s ciljem da stvori uspješan optor što će svaki borbeni gerilski pokret u svjetu nastojati da uradi. Faktori koji pomažu u promovisanju odugovlačenja rata uključuju izbjegavanje nekih meta koje mudžahidi mogu napasti, jer ako bi ih napali, oni bi izgubili većinu njihovog kadra i organizacijske strukture. Zbog toga takve akcije treba da se odgode. Ovo se desilo u Tadžakisatnu kada mudžahidi pod komandom Hattaba nisu napali rusku vojnu bazu koja je imala osoblje od 3000 ljudi, jer je on imao uz njega samo četerdeset mudžahida. Da je on napao direktno, sve bi bilo gotovo za njega, osim ako Allah ne bi odredio drugačije. Umjesto toga, Hattab je odlučio da zaspe (granatama) neprijatelja iz okolnih brda i dobro zamaskiranih pozicija. Ovo je ono što je – Allahovom dozvolom – njemu omogućilo da izgradi njegovu izdržljivu snagu i da preživi duže. Primjer uspješnog otpora je i taj od Ebu `Abd Allah šejha Usame bin Ladina i Dr. Ejmana Zawahirija i mudžahida sa njima. Naravno, takav otpor ima svoju cjenu i budu zastoji. Drugi cilj proizilazi iz ovoga.

2. Sticanje borbenog iskustva koje dolazi postepeno kroz praksu, vježbu i naporan rad. Ovaj cilj se zasnivan na prvom i doprinosi podizanju morala. Kao rezultat ovog uspješnog otpora i ovih stečenih borbenih vještina, mi ćemo automatski preći na treći cilj, a to je:

3. Postizanje uspješne faze i izgrađivanje impresivnih snaga i pored neprijateljske nadmoćnosti i kasnijih napora da to spriječi. Kada Ummet vidi da se rat nastavlja i da su mudžahidi jednaki njihovim neprijateljima – međunarodnim krstašima – ljudi će shvatiti koliko su mudžahidi jaki. Posljedice toga će biti njihovo pridruživanje pobjedničkoj strani.

4. Zasnovano na tri predhodna cilja, njihovo postizanje će dovsti do četvrtog cilja, a to je izgradnja vojne snage kroz zemlju koja će sačinjavati jezgro vojske. Mi zato možmo reči da je četvrti cilj izgradnja vojske. Ova vojska će biti izgrađena na savrmenim i novonastalim temeljima. Ovo je zadnja faza, i vojska u ovoj fazi će biti sposobna (inša`Allah) za konfrontaciju sa regularnim snagama koristeći iste taktike kao i oni. Bilješka: Za vrijeme ove zadnje faze potrebno je zadržati gerilske jedinice zato što mudžahidi mogu imati potrebu za njima u nekim slučajevima. Ako Allah odredi da se mudžahidi vrate iz jedne faze u prethodnu, onda će gerila biti ključ za tu raniju fazu.

Od Usame za Obamu.

Neka je mir na onoga ko uputu slijedi.

A zatim:

Da se naša poruka za vas mogla prenijeti sa riječima,
mi je ne bi morali prenositi sa avionima.
Poruka koju vam želim prenijeti od herojskog mudžahida Omera El-Faruka,
potvrđuje predhodnu poruku koju su vam prenijeli heroji 9/11,
i to se često ponavlja.
"Amerika neće moći ni sanjati da živi u miru, sve dok mi ne budemo živjeli u miru u Palestini.
Nije pravdno da vi spokojno živite dok naša braća u gazi stradaju.
I radi toga, Allahovim odobrenjem, naši napadi na vas će se nastaviti sve dok vi nastavljate sa pomaganjem Izraela."
Neka je mir na onoga ko uputu slijedi.

"Nenasilje je
U redu sve
Dok ono
Funkcioniše."

BORBA PROTIV VLADINIH VOJSKI U MUSLIMANSKOM SVIJETU

ENWER EL-AWLAKI

Bilo koja vojska na svijetu postoji sa jedinom svrhom branjenja naroda od njegovih neprijatelja. Međutim, vojske u muslimanskom svijetu postoje sa jedinom svrhom branjenja neprijateljskih interesa od muslimana! Ovo je jedna od najironičnijih situacija u našoj istoriji!

Ove armije imaju dvije svrhe:

1. Odbranu kralja ili predsjednika, zajedno sa njihovim saradnicima
2. Odbranu interesa neprijatelja ummeta, cionista i krstaša

Ove armije blokiraju sve i jedan pokušaj da se ponovo uspostavi hilafet i islamski zakon. Oni staju protiv onih koji žele uspostaviti islam kroz džihad i oni čak staju ispred onih koji žele doći na vlast mirnim putem, kao što se desilo u Alžiru u prošlosti.

Drugim riječima, ne može biti islama sa prisustvom ovih armija.Islamsko pravilo kaže da šta god je potrebno da se uspostavi obaveza, postaje obaveza. Uspostavljanje islamskog šeri'ata je obaveza, borba u ime Allaha je obaveza, a ako se to ne može postići, osim boreći se protiv ovih armija, onda to postaje obaveza.

Ove vojske su branitelji otpadništva u muslimanskom svijetu. Oni se bore protiv šeri'ata i ubijaju muslimane koji pokušavaju da ga vrate nazad. Oni se bore u ime Amerike protiv mudžahida u Pakistanu, Somaliji i Magribu (Alžir, op. Hattab).

Ako je ovo slučaj sa ovim armijama, kako može bilo ko stavljati krivicu na one koji se bore protiv njih, optužujući ih da se bore protiv muslimana?! Koja je ovo iskrivljena vrsta fikha? Krivica treba biti na one vojnike koji su spremni da slijede naredbe, bez obzira što je naredba da se ubiju muslimani, kao u Swat pokrajini (Pakistan, op. Hattab), ili bombardovanje mesdžida, kao što je Crveni mesdžid (Lal mesdžid, op. Hattab) ili ubijanje žena i djece, kao što oni čine u Somaliji, sve u korist mizerne plate.

Ovaj vojnik je bezosjećajna zvijer, koji prodaje svoju vjeru za nekoliko dolara. Ove vojske su neprijatelj broj jedan ovog ummeta. Oni su najgora stvorenja. Blagoslovljeni oni koji se bore protiv njih (tagutskih armija, op. Hattab) i blagoslovljeni su oni šehidi koji su ubijeni od strane njih.

PREISPITIVANJE

DŽIHADSKIH PRAVACA I METODA

U SADAŠNJEM DŽIHADU

(1963 -2001)

Prema našoj metodi, naša vojna teorija je rođena kroz proučavanje našeg vlastitiog iskustva u sadašnjem džihadu, kao i kroz izdržljivost i život u borbi kroz raznolike faze. Na ovaj način ja proizvodim praktične teorije, kao što je već definisano.

Ovakve vrste teorija mogu se samo formulisati od onih koji su aktivni učesnici, a uspjeh dolazi od Allaha, Svemoćnog i Najuzvišenijeg. One su napisane za bojište. Detalji u njihovim idejama su prikupljeni u bojištu i za vrijeme odmora sa mudžahidskim ratnicima kada su se odmarali. Mi molimo Allha aze we džel da nas učini jednim od njih. Ja okrećem moju pažnju prema važnoj stvari a to je: Većina onog što ću ja ovdje spomenuti je specifičan organizacijski i vojni idžtihād, baziran na mome vlastitom iskustvu, proučavanju i komparacijama, i razgovorima sa iskusnim vođama mudžahidima i njihovim kadrovima... većina ovih pitanja nisu u vezi doktrina ili zakona o tome šta je harām i halāl. Umjesto toga, to su individualne procjene zasnovane na poukama izvučenim iz iskustva po pitanju mišljenja, rata i strategije.

U ljeto 1991, ja sam već posijao prvo sjeme i bit ideje, kada su znaci za uzbunu od (akcije) Pjesčana Oluja i njenih bjesnih vjetrova zapuhali prema nama u Afganistanu. Radi toga, ja sam to dalje razradio sa zemljotresima i nevoljama u Alžiru. Onda je to sazrjelo i dobilo oblik u mojim mislima u vojnim koampovima i na borbenim linijama Islamskog Emirata Afganistana. Ja sam pokušao da to implementiram u kooperaciji sa Islamskim Emiratom. Zatim je uslijedio Septembar, i ja sam se mogao potpuno predati završavanju formulisanja ideje za njenu konačnu verziju nakon što nas je tiransko proganjanje primoralo na stanje blisko zatvoru i kućnom pritvoru. Jedna prednost toga je bila da sam se ja mogao posvetiti praćenju dešavanja, razmišljanju, reviziji i pisanju. Tri godine su prošle od pada Afganistana, i desile su se istorijske promjene koje su promjenile lice civilizacije i pravac istorije... Američke kampanje su započele, sa njihovim novim vojnim metodama, i njihovim punim napadima svugdje... To me je uvjerilo u istinitost ovih ideja – Allah zna sve – i dalo mi veće pouzdanje

pouzdanje u njih, i pomoglo mi da ih razradim i dotjeram, tako da one odgovaraju novoj stvarnosti. Balans materijalne snage između nas i naših neprijatelja je razbijen. To je otišlo u njihovu korist i onda propalo.

Zbog toga između nas i njih nema materijalnog i vojnog balansa. To se ne može usporediti...Ako mi odlučimo da im se suprotstavimo, i mi ovo smatramo vjerskom obavezom, što to uistinu i jeste, ja ovakve ideje koje ću ja detaljno iznjeti u ovoj sekciji, Allahovom dozvolom, smatram jedinom metodom koja radi, iz perspektive za totalnu teoriju o konfrontaciji. Allaha molim za pobjedu, olakšanje, inspiraciju istinom, blagoslov, uputu i potpunu predanost u svemu, i da On kruniše Njegovu darežljivost tako što će primiti moje molitve. Uistinu On sve čuje i Odaziva se.

PREISPITIVANJE DŽIHADSKIH PRAVACA I METODA U SADAŠNJEM DŽIHADU (1963 -2001)

Kao što sam detaljno govorio u šestom i sedmom poglavlju prvog djela, džihadsko iskustvo započelo je 1960 i nastavilo se sve do Septembra 2001, kada je otpočeo novi svjet...

Onaj koji posmatra ova iskustava može da ih podjeli na kategorije na osnovu njihove metode u konfrontaciji, u tri džihadska pravca. Svaki džihad koji je vođen za vrijeme ovog perioda može se staviti pod jednu od ovih kategorija. Ishodi su slijedeći:

A. Pravac tajnih vojnih organizacija (lokalni-tajni-hijerarhijski). Oni su poput džihadskih iskustava i organizacija o kojima sam govorio ranije. Oni su prihvatili džihadsku ideologiju sproveli organizavani rad na lokalnom nivou putem tajnog sistema i hijerarhijske mreže Glavni cilj je bio da se svrgnu postojeće vlade i sistemi, i da se uspostavi islamski sistem putem oružanog džihada.
Sažetak ishoda:
1. Vojni neuspjeh; poraz na bojištu.
2. Bezbjedonosni neuspjeh; razbijanje tajnih organizacija.
3. Davetski neuspjeh; nesposobnost da se mobiliše islamski Ummet.
4. Obrazovni neuspjeh; radi tajnosti.
5. Politički neuspjeh; radi nepostizanja cilja.

Konačni ishod: Totalni neuspjeh na svim poljima.

B. Pravac otvorenih frontova i otvorene konfrontacije. Oni su takva vrsta iskustava koja se desila u arenama otvorene konfrontacije. Najpoznatija su skorija iskustva u Afganistanu, Bosni i Čečeniji. Metoda korištena u ovim konfrontacijama bila je da sesuprotstavi (neprijatelju) iz stalnih baza, i poluregularno gerilsko ratovanje.
Sažeti ishod:
1. Silan vojni uspjeh.
2. Bezbjedonosni uspjeh u presjecanju uloge obavještajne službe.
3. Davetski uspjeh; to je mobilisalo islamski Ummet iza ovih pitanja.
4. Djelimični obrazovni uspjeh u vojnim kampovima i na frontovima.
5. Politički neuspjeh osim u slučaju Afganistana, gdje je uspostavljena islamska država.

Konačni ishod: Općenito uspjeh, i totalni uspjeh u Afganistanu.

C. Pravac individualnog džihada i terorizam malih ćelija. Oni su poput pojedinačnih akcija koje su izvedene od pojedinaca ili malih grupa.

Ovo su neke akcije:

- Sejjid Nuseir el-Misri i njegovo ubistvo velikog cioniste Kahane.
- Ramzi Jusuf el-Beluči i prvi pokušaj da uništi tornjeve u Njujorku.
- Sulejman Hatir el-Misri koji je ubio čuvare na granici Izraela.
- Pojedinačne akcije za vrijeme rata u Zaljevu...i lista je duga...
Sažetak je:
1. Vojni uspjeh; stvaranje straha kod neprijatelja
2. Bezbjedonosni uspjeh; zato što su ovo akcije koje ne vode u neuspjeh uspostavljanja novih ćelija (u budućnosti).
3. Davetski uspjeh; to je mobilisalo islamski Ummet.
4. Obrazovni neuspjeh; radi ne postojanja programa.
5. Politički neuspjeh; radi ne postojanja programa koji bi to mogao preokrenuti u pojavu.

Konačni ishod: Uspjeh u zbunjivanju neprijatelja i aktiviranju islamskog Ummeta

Pa smo stigli do diskusije ova tri pravca u našoj potrazi za najboljom metodom otpora danas. Mi pronalazimo slijedeće: Kao što sam to sažeo u tabeli iznad, ovaj pravac odveo je u neuspjeh na svim poljima. Ja ne govorim ove riječi o ovoj metodi kao kritičar sa strane. Umjesto toga, ja sam bio jedan od njenih vođa, zagovarača i organizatorskih teoretičara, Allah, aze we džel, je milostiv i Njemu se molim za predanost i prihvatanje. Već ja gledam na metode kao sredstva, a ne kao na idole. Mi treba da koristimo one metode koje su nam donijele dokazanu korist, a odbaciti one metode koje je vrijeme pregazilo. Istina, ja sam spomenuo ranije da su septembarski događaji dokrajčili ostatke tajnih organizacija sadašnjeg džihada – posebno arapske – eho ovih događaja kolektivno je uništio ono što je ostalo od ovih organizacija, i ostavio većinu njihovih vojnika

ubijenih ili zarobljenih. Ovaj pravac je praktično završen deset godina prije toga sa početkom Novog Svjetskog Poredka 1990. U zadnjih deset godina 20 stoljeća programi za borbu protiv terorizma mogli su da rasture ove organizacije u smjeru bezbjednosti, vojno ih poraze, izoliraju ih od njihovih masa (slijedbenika), ocrne njihov ugled, iscrpe njihove financijske izvore, učine njihove pripadnike beskućnicima, i dovdu ih u stanje stalnog straha, gladovanja i nedostatka kapitala i ljudi. Ovo je stvarnost koju ja poznajem kao što to dobro znaju i drugi stari džihadisti poput mene. Postepeno su ove tajne organizacije iščezle i razišle se i male grupice od preostalih (džihadista) postale su izbjeglice na Istoku i Zapadu sa njihovim porodicama, djecom i pojedincima iz njihovih organizacija. Prognanici radi vjere i svega toga, prezirani svugdje, jedva da su nešto proizveli...Režim mrtvog Faraona Hassana II je završen prije nego što je i počeo, rani pokušaj da se formira džihadska organizacija od marokanske omladinske organizacije (tanzim el-šebibah el-magribija) u Maroku početkom šezdesetih.

Ovo je također isto ono što je uradio i režim Čedli Bindžidad u Alžiru sredinom sedamdesetih kada je on uništio islamski državni pokret (harakat ed-dawlah el-islamija) bez puno poteškoće. Režim snaga bezbjednosti heretičkog Nasejra Ba`s režima u Siriji mogao je da uništi borbenu predhodnicu Muslimanskog Bratstva (et-tali`ah el-mukatilah lil-ihwan il-muslimin), nakon oružane revolucije koja je trajala oko deset godina, deset godina prije pojave Novog Svjetskog Poredka, i dvadeset godina prije Septembra... i kompletno je istrijebila.

Zločinački faraonski režim u Egiptu na čelu sa Hosni (Mubarekom), neka Allah nikada ne blagoslovi njega ili ljude poput njega, mogao je da zaustavi sve džihadske organizacije u Egiptu, jednu za drugom. Zadnje od njih su bile tajne organizacije el-Džihad i Islamska Grupa (el-džema`ah el-islamija), koje su uništene sredinom devedesetih. Egipatska obavještajna služba razbila je njihove ćelije i vlada je uhvatila većinu njihovih članova i slijedbenika, i ovo se desilo godinama prije septembarskih događaja. Ti možeš reči istu stvar o tome što se desilo u Libiji gdje je Gadafijev režim zaustavio dva velika pokušaja, sredinom osamdesetih i sredinom devedesetih. Ovo se ponovilo kada se džihadska organizacija u svakoj arapskoj ili islamskoj zemlji sukobila sa čak i najslabijim snagama bezbjednosti i obavještajnim službama režima arapskih i islamskih zemalja! Ja ovo ukratko spominjem ovdje, jer su detalji o ovome dati u poglavlju 6-7 u prvom djelu knjige. To je preraslo u veliko čišćenje i strahoviti uspjeh snaga bezbjednosti arapskog režima, što se skoro desilo u Alžiru između 1991 i 1997, i pord svih pogodnih uslova za uspjeh koje je iskustvo nudilo. Zatim, zadnji puls tajnih organizacija u Jemenu i Libanu nestao je na početku 20 stoljeća.

Lokalne snage bezbjednosti u našim zemljama mogle su da zaustave ove pokušaje radi arapskog i lokalnog sistema za koordinaciju. Njihov rezultat je došao kada je koordinacija dostigla međunarodni nivo.Otuda, kao što sam detaljno rekao iznad , ovo je sažetak ishoda naše metode:

• Naše tajne organizacije su vojno poražene u svim konfrontacijama. Da, dobili smo mnoge bitke, ali smo izgubili rat u svim (džihadskim) iskustvima i konfrontacijama. Ja ne trošim vrijeme na rasprave sa tvrdoglavim, jer stvarnost je najveći svjedok.

Da, dobili smo mnoge bitke, ali smo izgubili rat u svim (džihadskim) iskustvima i konfrontacijama.

• Naše vojne organizacije su poražene u pogledu bezbjednosti, njihove ćelije su otkrivene i razbijene, i pokušaji da se one izgrade su abortirani. Bezbjedonosni sistem neprijatelja dostigao je nivo gdje čak i pokušaji da se izgrade ćelije bivaju podređeni abortivnim udarcima, prije nego što su i pronađene, ili u njihovom embrionskom stanju.

• U ovim iskustvima, mi smo drastično promašili u vezi agitacije džihada. Džihadske organizacije nisu mogle da dođu do masa, ili da postanu omiljene, i pored istine koju su držali. Broj njihovih pomagača nije prelazio stotine, ili možda desetine, u zemljama multi-milijonskih populacija.

• Džihadske organizacije su također promašile u pogledu obrazovanja, pripremanja i obučavanja njihovih članova za konfrontaciju na polju idologije, doktrine, programa, bezbjednosti, kao i u domenama politike i vojne stručnosti...osim u nekim slučajevima. Ovo je naročito bila istina nakon počtka konfrontacija, zato što ni jedna od ovih tajnih organizacija nije mogla da završi programe za pripremu i izgradnju pod parolom `izgradnja kroz bitku` (el-bina` min hilal el-ma`rakah), kada su tajnovitost i uslovi za bezbjednost to spriječavali. Na ovaj način, kadrovi i pomagači koji su bili formirani kroz dugo obrazovanje istrošili su se (tj., bili su ubijeni ili zarobljeni), i nivo obrazovanja među naslijednim kadrovima je opao.

Hajde da sada, na osnovu ovog sažetka, usmjerimo našu pažnju na ishod ovih metoda, u svjetlu sadašnje stvarnosti nakon početka Novog Svjetskog Poredka, i naročito nakon Septembra i kampanje za borbu protiv terorizma: Ako su metode od hijerarhijske lokalne tajne organizacije u konfrontaciji režimskih lokalnih snaga bezbjednosti kompletno bile neuspješne u zadnjih nekoliko desetljeća, onda samo zamislite koliko mnogo više ćemo mi biti neuspješni u konfrontaciji bezbjedonosnih aparatura od Novog Svjetskog Poredka i nastupanjem globalnog rata protiv terorizma sa svim njegovim bezbjedonosnim, vojnim, ideološkim, političkim i ekonomskim sredstvima...?!

Ovo više nije izvodljivo. Umjesto toga, ako mi budemo insistirali na korištenju ovih metoda u sadašnjim okolnostima, to je – po meni – kao samoubistvo i ustrajavanje u neuspjehu. To naginje prema zločinu prevare bezazlene muslimanske omladine koja je privržena džihadu. To znači pruzimanje odgovornosti za njihovo uništenje na putevima koji su se pokazali da donose neuspjeh. Mi smo skupo platili životima za ovo otkriće. Greška nije bila u metodama tajnih organizacija, niti općenito u organizacijama, već su se vremena promijenila i pretpostavke nove stvarnosti nakon 1990, što je ove metode učinilo pogubnim. Za vrijeme nekih predavanja u Afganistanu, ja sam dao primjer da ovo objasnim, i ja ću to ponoviti ovdje... Hajde da kažemo da ti imaš jaku i odličnu električnu mašinu, ali ona radi samo na starom električnom sistemu, 110 volti. Onda, kao što se desilo u našim zemljama, svi električni izvori su promjenjeni u 220 volti. Šta će se desiti ako ti budeš ustrajavao na njenom korištenju?! Mašina će se zapaliti i udariti tvoj električni sistem, i možda tebi dati električni šok također!! Sigurno je da slabost nije u mašini, jer je ona perfektna i podesna za rad u njenom vremenu, ali novo nastale okolnosti su je učinile staromodnom i njeno prirodno mjesto je postalo muzej! U čošku podruma, kao spomen iz prošlosti. Tvoja ljubav prma tome, tvoje sjećanje na to, i činjenica da je to nasljedstvo od tvojih roditelja neće promjeniti nimalo stvarnost. Mašina više nije bila podesna za rad. Vrijeme se promjenilo i mašina je otišla u penziju. To je ono što je Novi Svjetski Poredak uradio sa našom organizatorskom mašinom, lokalnim hijerarhijskim modelom i pored njegovog sjaja. Ishod je bio da se značajan pojava desila, i to ćemo ukratko spomenuti ovdje:

1. Bitka između vlada i džihadskih organizacija preživila je šezdesete, sedamdesete i osamdesete, dugi niz godina, sve dok vlade nisu došle u mogućnost da unište džihadske organizacije. Ovo se desilo nakon slamajućih bitaka i ogromnih gubitaka na strani vlada. Džihad u Siriji trajao je oko deset godina konfrontacije (1973-1983), i u Egiptu je bilo isto ili duže. Ali pogledajmo Alžir, gdje i pored savršenih prostora za džihad i odličnih uslova za džihadski pokret, pokušaj je slomljen u roku od četiri godine (1992-1995)! I konfrontacije i pokušaji koji su se desili pred kraj devedesetih i na početku 21 stoljeća uništeni su za svga nekoliko dana! U Libanu, organizacija Ebu `A`iša, Allah mu se smilovo, koja je izgrađivana nekoliko godina, uništena je za pet dana! I u Jemenu, pokret Ebu Hassana el-Mihdara, Allah mu se smilovo, sređen je za tri dana, itd... Ovo potvrđuje da stara mašina više nije bila podesna, osim za njeno i vlasnikovo samouništenje, koji ustrajava na radu i nastavlja s time kao i ranije. Evo drugog komentara:

2. Lokalne i međunarodne periferije (granice) su bile zatvorene za operativne aktivnosti lokalnih i međunarodnih tajnih organizacija, čak i onih ne-islamskih, kao rezultat pojave Novog Svjetskog Poredka nakon 1990, i naročito nakon Septembra 2001. Bila su dva kampa: Istočni i Zapadni, i unutar Zapadnog kampa bile su osovine, državni interesi i konflikti. Ovo je omogučilo pobunjenicima u nekim od režima koji su bili državni klijenti (ulizice) kod posebnih međunarodnih moćnika, da plate državne teritorije koje pripadaju drugoj strani, i obnove operativnu aktivnost. Ovdje su tajne organizacije dobile pomoć i osjećale se sigurnim. Oni su stvorili sigurne baze, cvjetali su i obogatili se. Na ovaj način su pobunjenici protiv `Abdel Nassira u Egiptu na Istočnoj strani, pobjegli kod Kralja Fejsala u saudijskoj arabiji, koja je na strani Zapada. Saddamovi protivnci radili su protiv njega iz Sirije, kao što je Muslimansko Bratstvo i Borbna Predhodnica djelovala protiv sirijskog režima iz Iraka i Jordana. Džihadisti, islamisti i politički prognanici putovali su iz svih djelova svjeta i obišli mnoge zemlje, stekli politički azil i djelovali tajno preko granica... itd.

Bilo kako, sa padom Rusije, i pojavaom unipolarnog sistema (Amerike), većina država, naročito one male, postale su državni klijenti jednog pola koji zastupa jednu politiku, tako da su periferije (granice) između državnih klijenata i osnove nestale. Stoga su države, političke partije i male sile izgubile ove periferije i bile su primorane da slijede političke direkcije od dominantnog režima na zemlji.Sa slabljenjem države, tajne organizacije ili fronta, veća je bila štata nanesena od ovog Novog Svjetskog Poredka. Jedan od najvećih gubitnika u ovom preokretu bile su tajne borbene organizacije i partije opozicije jer su oni natjerani na prekidanje njihovih aktivnosti, raspuštanje, predaju ili pokajanje i kompromis sa njihovim

Jer drugačije, druga opcija je istrebljenje. Jedan od najstrašnijih primjera je ono što se desilo kurdistanskoj partiji radnika (PKK) i njenom vođi, Abdullah Öcalan. To je jedna od najjačih vojnih opoyicija u svjetu, i ima na desetine hiljada boraca razbacanih po vojnim kampovima i frontovima u Turskoj, Siriji, sjevernom Iraku i Libanu... i ima pomagače u sjevero-zapadnom Iranu. Stotine hiljada Kurda u Evropi, naročito u Njemačkoj, snabdjevale su PPK sa određenim djelom iz njihove mjesečne zarade, prihodi koji dostižu na stotine miliona dolara. Ima čak i nekoliko satelitskih TV stanica... itd. To je organizacijska imprija kada su u pitanju islamske džihadske organizacije! Kada se Novi Svjetski Poredak pojavio i Sirija se pridružila Američkoj strani iz straha i pohlepe, Sirija je istrijebila (PKK) kampove u Siriji i Libanu protiv njene volje. Predsjednik (PKK) je natjeran da se iseli u brojne zemlje, i onda je kidnapovan u kooperaciji izemđu CIA, Mosada i turske obavještajne službe. Čak i Grčka, istorijski neprijatelj Turske, pomogla je u njegovom izručivanju Turskoj. Tako da je partija raspuštena i njeni kampovi su uništeni. Amerika je eliminisala preostale (kampove) u Iraku, i na kraju, oni koji su ostali, obznanili su njihovo napuštanje oružane opozicije i formirali političku partiju za opoziciju prema demokratskim normama i Novom Svjetskom Poredku!! Dok se njen zatvoreni vođa mogao samo nadati da neće biti ubijen..!

I sada zadnji primjer: Irska Republikanska Armija (IRA). To je vojna organizacija čija istorija i korijeni idu više od 100 godina unazad. To je jedna od ogromnih organizacija, i povezana je sa irskim zajednicima u Americi, i prima od njih pomoć u milijardama. Ima odlične kampove za obuku u Sjedinjenim Državama, kao i veze u pogledu obuke i podrške sa Zapadnim zemljama, poput Alžira i Libije, i sa brojnim arapskim ljevičarskim organizacijama... itd. Kada se Novi Svjetski Poredak pojavio, Velika Britanija pridružila se glavnoj osovini Američkog saveza, i irska Republikansa Armija je natjerana da prihvati opciju za mir. Njeno oružije je predato, rasturena je i kraj priče! Ovo su neki od očevidnih primjera ispred nas, a imaju i drugi. Ako nismo naučili iz ovih, ne možemo nikog kriviti osim nas samih kada je 80% naših snaga eliminisano u odjecima 11-og Septembra za samo dvije godine!

Da bi mi shvatili da naš "Tora Bora mentalitet" mora doći kraju. Vremena su se promjenila, i mi moramo isplanirati metodu za konfrontaciju koja je prema normama sadašnjeg vremena. Tako da je ponovo ponavljam... glavna slabost nije u strukturi tajnih organizacija ili u njihovim internim slabostima, premda su to bili poduprijeti razlozi. Glavan slabost je uzrokovana od fundamentalne i revolucionarne promjene vremena i sadašnjih prostora što je promjenilo istorijsk i sadašnji tok a što utiće i na budući.

Vremena su se promjenila, i mi moramo isplanirati metodu za konfrontaciju koja je prema normama sadašnjeg vremena.

ZNAKOVI NA PUTU

Sejjid Qutb
Biografija

Sejjid Qutb, u svoje doba jedan od vodećih članova pokreta "Muslimanska Braća", je za sobom ostavio jako veliki utjecaj na arapsko-muslimansku mladežod kasnih 60-tih godina pa na ovamo. Zapadni pisci u posljedlje vrijeme Qutba identificiraju kao jednog od dvojice najutjecajnijih muslimanksih mislioca 20-og stoljeća. Kao drugi od te dvojice se navodi Sejjid Mawdudi .

Procjena sadašnje situaciji u svjetu u svjetlu ove istorijske činjenice dovodi nas do jednog od dva zaključka:

Qutbova pisanja sve do 1951. godine se mogu okarakterisati kao pisanja moraliste tj. zagovornika poboljšanja moralnih osobina kod ljudi.

Međutim, nakon što je bio izložen idejama već spomenutog Mawdudija, naročito Mawdudijevom isticanju da je islam cjelokupan sistem življenja te da je uspostava Allahovog znakona na Zemlji primarna dužnost svakog muslimana, Qutb postaje revolucionarista. Ono što je dodatno utjecalo na ovu Qutbovu promjenu je bio i njegov dvogodišnji boravak u SAD koji mu je otvorio oči po pitanju zlobnosti kako zapadne kulture tako i neislamskih ideologija uopće.

Nakon povratka u Egipat, Qutb napušta svoj posao u ministarstvu obrazovanja i potpuno se posvećuje radu na totalnoj promjeni političkog sistema u državi. Pokret "Muslimanske Braće" je ideološki ponovno ozivljen nakon što je Qutb, u svojoj zatvorskoj ćeliji, napisao knjigu u kojoj je ponovno razmotrio i korektovao ideju Hasana El-Benna-e o uspostavi Islamske Države u Egiptu do koje je trebalo doći nakon potpunog islamiziranja naroda.

Qutb je izrazio mišljenje da put kojim treba ići jeste uspostava Islamske Države od strane islamski orijentirane revolucionarne predhodnice (tj. manje, elitne skupine ljudi) koja bi potom sprovela islamizaciju egipatskog društva

koje je bilo skrenulo na put arapskog nacionalizma.

U narednih 10-ak, godina koliko je proveo iza zatvorskih zidova, Qutb se iz prve ruke uvjerio u ono što je naučio iz Mawdudijevih djela, a njegov aktivizam koji je nastavlje i u ovim zatvorskim uslovima je bio motivator Naserovim** sekularnim sljedbenicima da ga osude na smrt i to na osnovu lažnih optužbi.

Rođen 8. oktobra 1906. godine kao sin lokalnog vjerskog uglednika, Sejjid Qutb u svom rodnom selu u desetoj godini života završava hifz (učenje Kur'ana na pamet). Potom, u svojoj četrnaestoj godini, završava i osnovnu školu nakon čega se seli u Kairo kod daidže gdje nastavlja svoje školovanje. U Kairu, Qutb završava srednju školu te 1939. godine, nakon studija na filozovskom fakultetu, dobiva i zvanje profesora arapskog jezika. Nakon ovoga, Qutb se zapošljava u ministarstvu obrazovanja gdje ostaje samo 6 godina - posao profesora mijenja za karijeru slobodnog profesionalnog pisca. Razlog njegovog napuštanja mjesta profesora je bilo neslaganje sa brojnim kolegama i samim ministarstvom obrazovanja i to po pitanju filozofije obrazovanja te njegovog pristupa književnoj umjetnosti.

U periodu od 1939. do 1951. godine, u Qutbovom pisanju dolazi do očiglednog usmjeravanja ka islamskim temama. Najprije je napisao par tekstova koji govore o ljepoti Kur'anskog izražavanja a potom je autorovao i dvije knjige na istu temu: "Izražavanje Kur'ana" i "Scene Sudnjeg Dana". Godine 1948. objavljuje i knjigu "Pravednost islamskog društvenog sistema" u kojoj ističe da je pravedno društvo moguće uspostaviti jedino kroz primjenu islama. Novembra iste godine, Qutb odlazi na doškolovavanje u SAD gdje studira metode edukacije. Naredne 2 i pol godine provodi putujući na relaciji Washington D.C. – Kalifornia gdje uviđ a materijalistički pogled na književnost i nedostatak duhovnosti. Godine 1950. prekida svoj studij te se vraća u Egipat i ponovo prihvata posao profesora i inspektora u ministarstvu obrazovanja. Dvije godine nakon ovoga, Qutb ministarstvu ponovo daje ostavku iz istog razloga zbog kojeg je to učinio i prvi put.

Između 1951. i 1965. godine Qutb se priključuje islamskom pokretu "Muslimanska Braća". Njegovi jasni stavovi o neuspjesima tadašnjih dominantnih a nepravednih društvenih, političkih i ekonomskih praksi, te njegove ideje o nužnosti islamskih reformi Qutb-u ubrzo osiguravaju mjesto glavnog i odgovornog urednika i časopisu kojeg su izdavala "Muslimanska Braća". U ovom periodu također dolazi i do objavljivanja nekoliko Qutb-ovih knjiga koje govore o islamskoj ideologiji i islamu kao sveobuhvatnom sistemu življenja. Godine 1954., nakon što su "Muslimanska Braća" optužena za pokušaj rušenja egipatske vlade, Qutb biva uhapšen i osuđen na 15 godina zatvora uz obavezu teškog fizičkog rada. U zatvoru u blizina Kaira ostaje 10 godina, a na slobodu biva pušten nakon što je, zbog teškog zdravstvenog stanja, za njega intervenisao tadašnji irački predsjednik Abdul Salam Arif***.

Godine 1965. Qutb objavljuje svoju poznatu knjigu "Znakovi na putu" koja je dovela do njegovog ponovnog hapšenja uz optužbu planiranja zavjere protiv predsjednika Nasera. Uslijedio je ubrzani sudski proces u kojem je Qutb, na osnovu brojnih citata iz spomenute knjige, osuđen na smrt. Ova vijest je dovela do negodovanja i protesta sirom muslimanskog svijeta te su uslijedili mnogi apeli predsjedniku Naseru da pomiluje Sejjida Qutb-a. Međutim, uprkos svim apelima i protestima, nad Qutb-om je 29. avgusta 1966. godine izvršena smrtna kazna vješanjem. Iza njega su ostale ukupno 24 knjige uključujući nekoliko romana, nekoliko knjiga književne kritike, zatim knjige na temu edukacije djece i odraslih, te knjige sa islamskom tematikom među kojima je i tefsir/komentar Kur'ana koji sadrži 30 tomova.

Sejjid Qutb će, inša Allah, zauvijek ostati zapamćen po jasnoći kojom je izražavao osnovni princip Allahove jednoće i Njegove vrhovne vlasti, te principa jasne razlike između čiste vjere sa jedne strane i pripisivanja Allahu sudruga sa druge. U zadnjim momentima svoga života, prije no što su ga postavili na vješala, Sejjid Qutb je imao osmjeh na svom licu pokazujući svoje ubjeđenje u ljepotu onoga čemu je pozivao i ljepotu života na budućem svijetu koji je bio pred njim.

Autor: dr. Ahmed El-Kadi

** Riječ je o Džemal Abd-ul-Naseru (1918 - 1970), arapskom nacionalisti, "prijateljem pokojnog jugoslavenskog predsjednika Tita i suosnivačem pokreta nesvrstanosti. Naser je, poput Tita, također bio državnik i ratnik. Sudionik je Palestinskog rata 1948-1949. i jedan od zatočnika društva 'Slobodnih oficira', te inicijator državnog udara 1952., kojim je svrgnut egipatski kralj Faruk i ukinuta monarhija. Dvije godine kasnije uspio je iz zemlje evakuirati britanske vojne trupe. Godine 1956. izabran je za predsjednika Egipatske Republike" te je vršeći tu dužnost i blagoslovio pogubljenje Šejha Qutba. (op. redakcije, citat preuzet iz lista "Dani", broj 200, April 2001)

*** Abdul Salam Arif (1922-1966), inače veliki simpatizer egipatskog predsjednika Nasera, je na čelo Iraka

došao državnim udarom jula 1963. godine. S obzirom da je bio poznat po krvavim obračunima i likvidacijom svojih političkih protivnika, nije sasvim jasno zašto se Arif zalagao za Qutb-ovo oslobađanje. (op. redakcije)

Uvod

Čovječanstvo se danas nalazi na rubu provalije ne zbog opće apokalipse koja muvisi o vratu, ta to je samo posljedica bolesti a ne i sama bolest, već zbog njegovapromašaja u svijetu "vrijednosti" u kojemu je jedino moguć zdrav razvoj ljudskog života i njegov pravi prosperitet. To jasno dolazi do izražaja uzapadnome svijetu koji više ne može čovječanstvu ponuditi nikakve"vrijednosti". Štoviše, on nema ništa što bi njegovoj savjesti opravdalo njegovo postojanje, nakon što je u njemu "demokratija" dovela do stanja koje uveliko nalikuje bankrotu, jer je već polahko počela posuđivati elemente iz sistema Istočnog bloka, naročito u području ekonomije, a pod imenom socijalizam!1

Stanje je jednako i u samom Istočnom bloku. Društvene teritorije, a na prvome mjestu marksizam, koji je u početku na Istoku privukao veliki broj ljudi a kasnije i na samom Zapadu, i koji se smatra pravcem sa obilježjem idelogije, također su vidljivo odstupile od "ideje" i sada se skoro u cjelosti ograničavaju na "državu" i njene organizacije koje su vrlo daleko od temeljnih odrednica uzetog pravca. Sve te teorije su, općenito, suprotstavljene iskonskoj ljudskoj naravi i njenim zahtjevima. Svoj procvat mogu doživjeti samo u razorenim društvima, odnosno, u onim društvima u kojima se ukorijenio diktatorski režim. Čak i u takvim društvima počinje se nazirati njihov ekonomski/materijalni krah, a upravo je to ono na čmu se one zasnivaju i čime se hvalisu! Tako ćemo vidjeti kako Sovjetski Savez2, koji predstavlja vrhunac društvenih ustrojstava, oskudijeva u onome čega je imao u izobilju čak i za vrijeme svojih careva. Vidjećemo ga kako uvozi pšenicu i druge prehrambene artikle, prodajući svoje zlato da bi došao do hrane, a sve zbog neuspjeha društvenih gazdinstava i zbog kraha sistema koji se suprotstavlja ljudskoj prirodi.

Čovjecanstvu je, dakle, potrebno novo vođstvo!

Vođstvo zapadnog čovjeka se primiče kraju. To nije zato što je zapadna civilizacija materijalno zakazala, odnosno što je oslabio njen vojni i ekonomski potencijal, već zato što se završava njena uloga s obzirom da više ne posjeduje potrebnu količinu "vrijednosti" koja bi joj dopustala vođstvo.

Ono što je svijetu potrebno jeste vođstvo koje će biti u stanju zadržati i dalje razvijati materijalni stupanj civilizacije do kojeg je doprlo čovječanstvo, i to na način evropskog genija kada je u pitanju materijalno stvaranje, ali koje će, isto tako, čovječanstvu pružiti nove vrijednosti, prihvatljive i stvarne, u odnosu na one koje je ono već upoznalo, i to na originalan, pozitivan i u isto vrijeme realan način.

Islam je jedini koji posjeduje te vrijednosti i taj način.

Znanstvena renesansa je odigrala svoju ulogu, ulogu koja se nazirala već sa samom renesansom u 16. stoljeću, a koja je svoj puni procvat dozivjela tijekom 18. i 19. stoljeća...i koja više nije imala nove zalihe. Svoju ulogu je odigrao i "patriotizam" i "nacionalizam" koji su se javili u tom periodu. Isti je slučaj i sa svim regionalnim grupisanjima u ovim stoljećima. I ona su iscrpila svoje zalihe! Na kraju, neuspjeh su doživjeli i društveni i individualni sistemi. Nastupila je uloga islama i uloga muslimanskog UMMETA i to u najtjeskobnijem, najočajnijem, i najnezgodnijem momentu. Nastupila je uloga islama kojemu nije strano materijalno stvaranje na Zemlji, jer ga on smatra prioritetnom čovjekovom zadaćom već od trenutka kada mu je Allah povjerio hilafet, a pod određenim uvjetima tretira ga i kao bogoslužje (ibadet) te jedim od razloga čovjekova postojanja.

"Džine i ljude sam stvorio samo zato da me obozavaju." (Az-Zarijat, 56)

Nastupila je uloga muslimanskog UMMETA da realizira ono što je Allah htio njegovom pojavom:

"Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvraćate, i u Allaha vjerujete..." (Ali Imran, 10)

"I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi, i da poslanik bude protiv vas svjedok..." (Al-Baqara, 143)

****

Islam, međutim, svoju ulogu može obaviti samo ako se primijeni u društvu, odnosno ako se primjeni na nivou cijelog UMMETA. Čovječanstvo, naročito u ovom vremenu, neće da sluša samo učenje, a da njegovu potvrdu ne vidi u stvarnom životu. U tom smislu, "bivstvovanje" muslimanskog UMMETA se smatra prekinutim prije više stoljeća. Muslimanski UMMET, naime, nije nikakva "zemlja" u kojoj je nekada živio islam. Nije ni "narod" čiji su preci u jednom historijskom razdoblju živjeli u islamskom sistemu. Muslimanski UMMET je zapravo, zajednica ljudi kod

kojih sve proistječe iz jasnog islamskog puta: i njihovi životi, i razmišljanja, i pozicije, i organizacije, i vrijednosti, i kriteriji... Ovakav ummet, sa svim obilježjima, prestao je postojati s prestankom primjene Allahova zakona na licu Zemlje.

Ovom UMMETU se, dakle, mora "vratiti život" kako bi islam mogao obaviti svoju očekivanu zadaću vođenja čovječanstva po drugi put.

Taj UMMET se mora "proživjeti", ummet koji sada prekriva masa pokoljenja, masa različitih koncepcija, uređenja i sistema koji nemaju nikakve veze niti s islamom, niti s islamskim putem, premda se još uvijek ističe kako taj UMMET postoji u tzv. islamskom svijetu!

Ja dobro znam da je put od pokušaja "proživljenja" do preuzimanja vođstva veoma dug. Ta muslimanski UMMET ne "bivstvuje" i ne uočava se već dugo vremena. Vođstvo čovječanstva preuzele su druge ideje i drugi narodi, druge koncepcije i drugi sistemi, i to poodavno. Evropski genij je u tom periodu stvorio ogromnu količinu "nauke", "kulture", "organizacije", "materijalne proizvodnje"... Čovječanstvo je sada na vrhuncu toga. Sve to, kao i oni koji ga predstavljaju, ne mogu se lahko prestići, osobito stoga što tzv. islamski svijet ne posjeduje skoro ništa od tih ukrasa!

Ipak, ne gubeći sve ovo iz vida, nužan je "islamski preporod" ma kako bio dug put od pokušaja "proživljenja" do preuzimanja vođstva! Taj pokušaj islamskog preporoda je, zapravo, i prvi korak koji se nikako ne može zaobići!

****

Da bi nam stvar bila sasvim jasna, moramo precizno poznavati pretpostavke (preduslove) ovoga UMMETA za vođenje čovječanstva, kako ne bismo ispustili te elemente već u prvom pokušaju preporoda.

Ovaj UMMET sada nije u stanju, a to se od njega i ne traži, da čovječanstvu ponudi vanredan skok u materijalnom stvaralaštvu pred kojim bi se glave poginjale, i on se u tom smislu ne može nametnuti za svjetsko vođstvo. Evropski genij ga je u ovome znatno pretekao i nije očekivati, najmanje za nekoliko stoljeća, da bude prevaziđen u tome.

Mora se, dakle, tražiti druga pretpostavka (preduslov) – ona koja nedostaje ovoj civilizaciji! No ovo nipošto ne znači da mi zanemarujemo materijalno stvaralaštvo. Naprotiv, mi u tom smislu moramo uložiti maksimalan napor, ali to ne smatramo pretpostavkom kojom bismo mogli preuzeti vođstvo čovječanstva u sadašnjoj etapi, već kao nužan faktor naše opstojnosti. Materijalni prosperite, također, smatramo obavezom koju od nas zahtijeva "islamski koncept" koji čovjeku povjerava hilafet na Zemlji i, pod određenim uvjetima, tretira ga kao bogoslužje (ibadet) i realizaciju cilja čovjekova postojanja.

Mora se, dakle, tražiti druga pretpostavka za vođenje čovječanstva, koja se ne sastoji u materijalnom prosperitetu. Ta pretpostavka ne može biti ništa drugo do "'aqida - vjersko učenje" i "menhedž – vjerski put" koji će čovječanstvu omogućiti da sačuva kreativnost materijalnog genija pod jednom drugom koncepcijom koja će udovoljavati potrebama ljudske prirode (fitrah) kao što joj udovoljava materijalno stvaralaštvo. Ta 'aqida i daj menhedž se moraju praktično primjeniti u ljudskom društvu, tj. u muslimanskom društvu.

****

Danas sav svijet živi u "džahilijetu - neznanju" glede osnove iz koje proistječu temelji života i njegova organiziranja; u neznanju koje nimalo ne umanjuje ovaj zapanjujući materijalni napredak i vanredno materijalno stvaralaštvo!

Ovo neznanje se zasniva na temelju nasrtaja na Allahovu vlast na Zemlji i na najuže odlike božanstvenosti – na Njegovu vrhovnu vlast. Džahilijet/neznanje vlast povjerava ljudima i tako ih jedne drugima čini gospodarima, istina ne u primitivnom, prostom obliku već u formi uzimanja prava ustanovljenja različitih koncepata i vrijednosti, propisa i zakona, organizacija i sistema, sasvim izvan Allahova koncepta za život čovjeka, te u formi onoga što Allah nije dopustio. Iz ovog nasrtaja na Allahovu vlast proizilazi nasrtaj na Njegove robove. Poniženost "čovjeka", općeprisutna u svim socijalističkim režimima, kao i nasilje "pojedinca" i čitavih naroda vladavinom kapitala i kolonijalizmom u kapitalističkim sistemima, nije ništa drugo nego jedna od posljedica nasrtaja na Allahovu vlas i nepriznavanja dostojanstva čovjeku koje mu je Allah dao!

U ovome je islamski put specifičan. Naime, u svakom drugom sistemu osim islamskog, ljudi na ovaj ili onaj način robuju jedni drugima. Od tog robovanja ljudi su oslobođeni jedino u islamu. Tu oni robuju jedino Allahu, jedino od Njega primaju naredbe i samo se Njemu pokoravaju.

Ovo je tačka gdje se putevi razilaze. Ovo je taj novi koncept koji možemo dati čovječanstvu – njega i sve one duboke tragove koje će nesumnjivo prouzrokovati u realnom životu cijeloga čovječanstva. To je ta kvaliteta koju čovječanstvo ne posjeduje jer nije "produkt" zapadne civilizacije,

, jer nije produkt evropskog genija, istočnog ili zapadnog!

****

Mi, nesumnjivo, posjedujemo nešto novo, nešto visokokvalitetno i savršeno, nešto što čovječanstvo ne poznaje i što nije u stanju "proizvesti"!

Međutim, ono se, kao što smo rekli, mora manifestirati u praksi i UMMET mora živjeti sa njim. Upravo to iziskuje proces "preporoda" u muslimanskim područjima, takvog preporoda nakon kojeg će, prije ili kasnije, uslijediti preuzimanje vođstva cijelog čovječanstva.

Kako započeti proces islamskog preporoda?

Tu su nužni vijesnici, preteće tog doba, da pojačaju ovu odlučnost i da hode zacrtanim putem, putem potiranja džahilijeta koji se pružio na sve strane svijeta; da hode nastavljajući neku vrstu izoliranisti, s jedne, i vrstu povezanosti s okolnim džahilijetom, s druge strane.

Ovi vijesnici koji će pojačati ovu odlučnost moraju imati svoje "znakove na putu". Pomoću njih će spoznati prirodu svoje zadaće, suštinu svoje misije, postojanje cilja, i mjesto započinjanja dugog putovanja. Pomoću njih će odrediti svoju poziciju u odnosu na opće rašireni džahilijet... Gdje će se susresti s ljudima, a gdje se s njima razići; koje su njihove osobine, a koje džahilijeta oko njih; kako će se obratiti onima u džahilijetu jezikom islama i šta će im reći; oni će znati odakle će, u svemu tome, crpiti svoju snagu, i kako će je crpiti!

Svi ovi znaci moraju se izvesti iz prvog izvora ovog vjerskog učenja ('aqida), iz Kur'ana i njegovih osnovnih smjernica te iz koncepcije koju je Allah usadio u dušu odabrane elite kojom je na Zemlji činio ono što je činio i koja je jedanput preusmjerila tok Historije u pravac koji je Allah htio.

Tim vijesnicima, tim očekivanim i željenim predhodnicima, i napisao sam ove "Znakove na putu".

Napomene redakcije:
1
Neupućenima ova činjenica može zvučati veoma iznenađujuće, međutim, doista je ovo tačan podatak. Kao svijedok ovome mogu služiti države u zapadnoj Evropi u kojima su već dugi niz godina na vlasti ne zapadni kapitalisti nego social-demokratkse partije (npr. Njemačka) te činjenica da mnoge zadadne kapitalističke zemlje uviđaju neophodnost raznih vladinih socijalnih programa (npr. SAD) I posuđuju njihove modele iz socijalističkih zemalja.
2
Knjiga je objavljena 1965. godine dok je SSSR jos uvijek postojao. Međutim, i pored toga, njena tematika je i danas itekako aktuelna. (op. redakcije)

OCJENA ULOGE I UTICAJA AS-SAHAB MEDIJE

ibn el-Mubarek
Magazin Sjećanja na Džihad

Udruženje za Medije As-Sahab se smatra najuspješnijim džihadskim medijskim izdanjem u svjetu. Logično je da bi Kavkaz i druge medije prije As-Sahab trebale biti razvijenije i više uspješne radi iskustva i progresa. Ali As-Sahab je podigao džihadske medije na skroz novi nivo, i ja sam došao do tri glavna razloga za njihov uspijeh:

1. Kontrola
2. Tematika
3. Kvalitet

Ovo je ono što razdvaja As-Sahab od ostalih, i ja ću objasniti šta ove tačke ustvari znače u pogledu "pravljenja razlike."

Kontrola

Udruženje As-Sahab je pruzelo kontrolu u svjetu džihadskih medija toliko da kad god izbaci bilo šta veliko a tiče se političke klime, ozbiljno se razmatra od ne samo muslimana, već i od nevjernika i njihovih medija. Udruženje As-Sahab je započelo sa malim ali moćnim izdanjima u arapskom i muslimanskom svjetu prije 9/11 što ih je učinilo prilično poznatim, najpoznatije od njih, video zapis `Stanje Ummeta`.

As-Sahab je postao glas od `Visoke Komande` poput Šejha Usame bin Ladina i Dr. Ejmana Zawahirija i drugih visokih zvaničnika, ali još više to je postalo zastrašujuće medijsko krilo El-Kaide koje pravi njenu centralnu scenu na svjetski rat protiv Islama. Njena baza počinje u Afganistanu i također ima jake veze sa Talibanima i Mullah Omerom koji je uspostavio islamsku državu za 5 godina, ono je zadobilo tu kontrolu nad islamskim snaga i njihovim pomagačima u svjetu.

Ovo je Udruženju As-Sahab dalo veliku moć u manipulisanju i uticaju na svjetska dešavanja velikih razmjera. Ako As-Sahab izda bilo koju poruku, oni imaju podršku od svih drugih velikih

mudžahidskih grupa pošto ih svako smatra vjerodostojnim i da su na Istini.

Tematika

Zaista su As-Sahab naučili od njihovih prdhodnika da velika tematika može daleko dogurati u širenju poruke i pogađanju srca i umova kod muslimana. Publikacija Azzam je veliki primjer za ovo jer oni nisu uvijek imali kvalitet ali su imali materijal koji pogađa srce da pokrenu duše. Njihova (izdanja)"U srcima Zelenih Ptica" i "Pod Sjenkama Sablji", zajedno sa drugim filmovima i izdanjima imala su veliki uticaj na muslimane 90`ih i rane 2000, privlačeći ratnike u velikim brojevima širom svjeta. Toliko mnogo da čak i nakon njihovog zatvaranja, njihov rad još uvijek utiče na one koji to prvi put vide. Izgleda da je As-Sahab uzeo taj faktor i iskoristio ga za svoj napredak. Njihove vrhunske teme koje su stvarno imale veliki uticaj su:

Oporuke i Zadnje Želje od 19 šehida u Njujorku i Vašingtonu.
Serijal Džennetski Vjetar.
Njihovi Ratni dokumentarni filmovi.
Njihovi dokumntarni filmovi o trenutnim dešavanjima.

I drugi dokumentarni filmovi o biografiji onih koji priželjkuju šehadet.

Takvi serijali su imali veliki uticaj na srca i umove kod mnogih muslimana zato što su oni pomogli svakome da shvati stvarno stanje i ne skloni pogled sa aktuelnih pitanja.

Oni su pazili na duhovnu stranu tako što su dopustili islamskom svjetu da vidi karakter ovih mudžahida na prvim linijama izbliza u pravom životu i i zadivljuće je vidjeti karakter takvih ljudi i to daje primjer ummetu šta Islam i Kur`an treba da urade kod ljudi. Lično mogu reči da su mi ovi filmovi pomogli da pogledam na trenutak u našu raniju slavu i vidim karakter, osobine i iskrenost koju ti jednostavno ne možeš vidjeti izvan džihadske arene., šehadeta i pod upravom šerijata. To ti dopušta da vidiš šta ustvari znači čast i sloboda, Tewhiid.

As-Sahab se također bavi politikom i dopušta da Allah i Njegov Poslanik upravljaju s time, pokazujući kako je islam zaista način života sa uzimanjem trenutnih događaja i pokazivanjem islamskog pogleda na takve događaje i prilike.

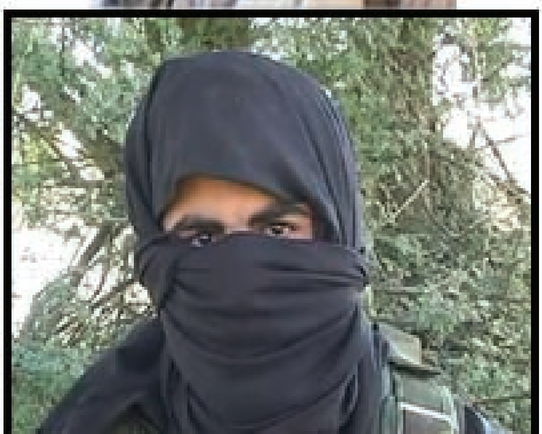
Kvalitet

As-Sahab je najvjerovatnije ustvari prvi i ispred drugih u video i kopijuterskoj tehnologiji. Mislim, oni su stvarno postavili standard za sigurnost, kvalitet kamere, editovanje i prevod. Oni prevode njihove filmove na toliko različitih jezika, sa arapskog na engleski, Urdu, Peštu, Turski itd. Njihovi filmovi su prvi dostigli VD (visoku definiciju) zajedno sa dobrim kamermanom na terenu da uhvati bitku iz različitih uglova, dok je Kavkaz još uvijek na kamerama iz 90-ih i sličnim. Oni postavljaju multiplicirane filmove bez ostavljanja tragova i oni imaju odličan tim za editovanje da njihova poruka ne gubi smisao i jedva da imaju pismenih grešaka ili da kasne. A da i ne spominjem njihove reportere kao pripovjedače koji rade odličan posao i drže gledaoce zainteresovanim. Sve u svemu, As-Sahab je novi Azzam i oni su otišli dalje od toga.

Mustafa ebu Jezid

"I karavana šehida na Allahovom putu nastavalja dalje, i donosi radosne vijsti Ummetu, da je prošlo vrijeme kukavičluka i ljubavi prema dunjaluku a prezira prema smrti, a da je osvanulu jutro žrtvovanja, otkupa, prkosa, snage, hrabrosti i prezira prema dunjaluku i ljubavi prema traženju šehadeta na Allahovom putu."

Allah ti se smilovo o Usama, nema onoga ko te nije poznavao, a da ne moli za tebe. Nema mudžahidskog srca koje ne tuguje za tvojim odlaskom, i za onima poput Usame, pa neka oni koji plaču – plaču.

Mudžahid Hajdarah el-Hawan

"Nikad nisam doživio gubitak jednog brata poput ovoga, Allah mi. Sjeo sam kraj njega i rekao mu: O Usama, ti si mi najbolji brat i drug." Molim Allah da nas kao i na dunjaluku, sastavi zajedno i na ahiretu u džennetu. Allah mi , ja svjedočim da si nam bio blag brat i odan i milostiv drug. Molim Allaha da te obaspe sa Njegovom neizmjernom milošću."

Usama el-Hamawi, iz poslanikove porodice, neka su Allahov mir i spas na njega, rođen je u Hami (Sirija), i zračio je od ljubavi prema džihadu, jer njegov otac je iz generacije koju je odgajao šejh i mudžahid Marvan Hadid, Allah mu se smilovo. Dani su mu prolazili sve dok ga Džafer el-Iraki nije poveo u Afganistan, u društvo gdje je vlado šerijat. Usama, Allah mu se smilovo, je bio jako skrušen i obasipao je njegovu braću sa njegovim dobrim karakterom i činio ih sretnim.

Mudžahid Hajdarah el-Hawan

“Usama, Allah mu se smilovo, bio je odlikovan sa osobinom koja uzdiže svakoga ko je ima i okuplja ljude oko njega: skurušenost do kraja. Proveo sam sa njim četiri godine, i za to vrijeme on je bio moj emir. Većinom je on bio moj emir u grupama, bilo da je to u akciji ili drugačije. Brat je bio emir, a i nije bio emir. Na suprot, mi, osoblje, smo bili ti koji bi od njega zahtijevali što bi željeli i više nego što je on to mogao, Allaha mi. Pa ipak ga nikada nismo čuli da kaže nešto uvrijedljivo ili bilo šta da naljuti nekog brata. Usama, Allah mu se smilovo, je bio jako blag i skrušen brat koji je uvijek bio nasmijan pred braćom.“

Usama je započeo njegov novi zadatak nakon pregrupisavanja i učestvovao je u džihadu i ribatu sa njegovom braćom, i odlikovao se služenjem njegove braće. On je bio odličan emir i odličan drug.

Mudžahid Hajdarah el-Hawan
“Moj prvi susret sa bratom šehidom i povjerljivim drugom Usamom, Allah mu se smilovo, bio je nakon pregrupisavanja iz Afganistana. Ugledao sam ispred sebe Usaminu figuru: duge kose, duge brade, brat u vojnom odjelu. Upečatljiv: njegova figura je bila izrazita među braćom. I ja bi sam sebi rekao: Slava Allahu. Hvala Allahu da na poljanama džihada ima braće ovakvog kvaliteta. Posmatrao sam ga i to je bilo kao da je muslimanski vitez ili Salahudin došao ponoovo među nas.“

Dani su prolazili i doveli ga pred akciju Lavara u kojoj je on bio jedan od njenih glavnih nosilaca. I dok su se mudžahidi spremali za povlačenje nakon bitke, voljeni od mudžahida poginuo je kao šehid u vazdušnom napadu. Preselio je i napustio ovaj svjet sa osmijehom koji će uvijek ostati sa njim. Allah ti se smilovo Usama, i uveo te i džennetske vrtove.

Mudžahid Hajdarah el-Hawan
”Vidio sam, slava Allahu, svjtlost na njegovom licu. Pogledao sam na brata i on je bio nasmijan kao da nije ubijen, Allah mu se smilovo. U jakni su mi bile neke stvari. Stavio sam unutra i Usamine stvari koje sam preuzeo nakon što je on ubijen, Allah mu se smilovo. Nakon što sam izvadio stvari iz jakne i stavio ih ispred sebe i još jednog čovjeka, rekao sam mu da uzme jaknu, pri čemu je čovjek osjetio predivan misk.

Rekao mi je: Pomiriši ovo! Zar ne osjetiš kako miriše?

Rekao sam: Allaha mi, zabrinutost koja me je obuzela učinila je da ne obraćam pažnju ni na šta.
On mi je rekao: Samo pomiriši ovo.
Pa sam pomirisao, i tako mi Allaha nisam nikada ranije osjetio miris poput toga mirisa.

Ponijeo sam neke stvari, pare na kojima je bilo nešto od njegove krvi. Stavio sam ih u moj džep, evo ih. Miris miska bi stalno dolazio iz njih, i ja bi čitavo vrijeme mirisao ovaj predivni miris. Ovaj miris zadržao se više od 40 dana nakon njegove pogibije, Allah mu se smilovo.“

Pitanje koje je postavljeno Ebu Muhammedu el-Maqdisiju

Danas ima mnogo raspravljanja o ispravnosti deklaracije džihada protiv Allahovih subhanehu we te ala neprijatelja koji su zamjenili Njegov Šeri´at. Kakvo mišljenje ima Šejh u vezi ovoga? Kakve su moguće i realne okolnosti za početak džihada pod trenutno surovim stanjem koje doživljava Ummet.

Ja vjerujem i stalno govorim da je vođenje Džihada protiv Allahovih (swt) neprijatelja koji su zamjenili Njegov Šeri´at i koji su danas nadjačali Ummet, jedna od najvažnijih obligacija koja bi trebala zainteresovati Muslimane. U stvari, po mome mišljenju, to je mnogo važniji, i daje mu se prednost, u odnosu na Džihad protiv židova koji su okupirali Palestinu. Allah, s.v.t.a., kaže:

"Borite se protiv kolovođa bezvjerstva – za njih doista ne postoje zakletve – da bi prestali". (Tawba: 12)

Zabilježeno je u Sahihul Buhariju i drugim zbirkama da je Ubada ibn Semit, r.a., rekao: "Poslanik, s.a.v.s., nas je pozvao i mi smo mu dali bajat (prisegu, zakletvu), a između zahtjeva sa kojima je on uzeo zakletvu od nas je bilo da moramo slušati i pokoravati se naređenjima Vladara (Muslimana), i kada smo mi aktivni a i kada smo mi umorni, za vrijeme naših teškoća i za (vrijeme) naših lahkoća. I da budemo pokorni vladaru i damo mu njegova prava, čak i ako on nama ne daje naša prava, i da se ne borimo protiv njega sve dok ne vidimo otvoreni kufr (nevjerstvo), za koji imamo dokaz od Allaha".

A Allah, s.v.t.a., kaže:
"I borite se protiv njih sve dok fitne (Širka) ne nestane i dok samo Allahova vjera ne ostane". (Anfal: 39)

Zato ako je nešto od vjere za Allaha, a nešto za vladajuće tagute, borba postaje obligacija sve dok sva vjera ne bude samo za Allaha, dž.š.

(A) veći povod (za borbu protiv njih), (jeste da su) oni učinili sve zakonodavne i druge autoritete za njih a nisu za Allahovu vjeru, diktirano sa njihovom kufr konstitucijom.

Mnogo više, ja sam predstavio dokaze koji zahtijevaju skidanje vladara kafira, odvajanje i pobunu protiv njih, i borbu protiv njih, sve dok se ne zamjene. Dokazi za ovo su mnogobrojni u Knjizi i Sunnetu, kao i jasan i precizan govor učenjaka ovoga Ummeta.

Ja sam pozvao Muslimane da teže prema organizovanju njihovog zalaganja i ujedinjenju njihovih redova za ovu stvar,da usmjere rukovodstvo omladine u ovim važnim stvarima premaiskrenim učenjacima ovoga Ummeta, i da urade

svaki ozbiljn doprinos u spremnosti – materijalno i duhovno - za ovaj časni zadatak. Napor ovoga Ummeta se mora skoncentrisati na ovo jer to je odgovornost čitavog Ummeta.

Zato je imperativ da mi doprinesemo u spremanju za to, najbolje što možemo, posebno jer Ummet boluje od nesloge i haosa u njegovim sredstvima i mogućnostima za vrijeme podčinjenosti, u vremenu kada je uspostavljeni Imam (Hilafa) – koji će ujediniti ummet i povezati ga – odsutan.

U kratko, ozbiljan i integralan grupni rad na ovome polju je obligacija, a to zahtijeva i zaslužuje pripreme i pomoćna sredstva, mnogo više nego ostale obaveze.

Mi moramo dati prednost tome nad individualnim radom, ali ovo ne znači da su individualni napori ne važeći, (sve dok) su oni (i jesu) bazirani na zdravoj metodi, ispravnom poznavanju Šeri`ata, uvidu u stvarnost, i poznavanju balansa između AL – MASALEH (koristi) i AL – MAFASED (štete).

Prema principu koji kaže da je obligatorni uslov obavezan za sposobnu osobu drugačiji od dozvoljene dužnosti, Džihad je vjerska dužnost koja je dozvoljena i koja se ne može zatvoriti ili ukinuti sve do Sudnjeg Dana.

Sa ovim principom, čovjek može zaključiti šta mi namjeravamo kada poredimo obligaciju Džihada sa obligacijom Zekjata, pošto je odvajanje sa ciljem rušenja i zamjene ovih Taguta i uspostavljanja Islamske Države veliko žrtvovanje koje zahtijeva pripreme odgovarajuće ovoj kritičnoj činjenici, sveobuhvatno studiranje trenutnog stanja poslovanja i pravo vrijeme.

Zbog svega ovoga, sposobne osobe nisu dužne voditi Džihad ako se nisu spremile za njega.

Slično, kao što ni Zekjat nije obaveza sve dok imovina ne dosegne vrijednost Nisaba i dok ne dođe njegovo određeno vrijeme svake godine.

Ovo poređenje je u povezanosti sa Luzuum (važnošću) i Wudžuub (obavezom) djelovanja.

Dozvoljeno je za Muslimana da se bori sam protiv neprijatelja, kao što nam pokazuje Ebu Bekr Es-Sidīk, radiallahu anhu, svojom izjavom u vezi mišljenja po pitanju Heretika

A što se tiče Dževze (dozvoljenog) i Mesrui`jaha (zakonitog) Džihada, ja sam odan svojoj Da`avi koja obuhvata cjelokupan rad i ja ne poričem legalnu univerzalnost Džihada protiv neprijatelja Ummeta, pa čak ako ih ni ta borba ne može promjeniti.

Dozvoljeno je za Muslimana da se bori sam protiv neprijatelja, kao što nam pokazuje Ebu Bekr Es-Si¯dik, radiallahu anhu., svojom izjavom u vezi mišljenja po pitanju Heretika (o.p. ljudi koji su odbili da plate Zekjat prvome Halifi na šta im je on ra objavio rat).

Također je dozvoljeno da se protiv njih bori u redovima vojske ili gerilaca, kao što nam ukazuje slučaj Ebu Besira, r.a., i mnogi drugi hadisi koji spominju dokaze i činjenice da su male grupe Mu`mina uspostavile Allahovu vjeru i da će se mala grupa Mu`mina boriti sve do Sudnjega Dana i da im neće naškoditi oni koji im se u tome suprotstave ili to ne rade.Allah, s.v.t.a., kaže:

"Zato se bori (O Muhammede) na Allahovom putu, pa makar sam bio, a podstiči i vjernike". (Nisa`: 84)

Zato je Džihad važeći akt obožavanja (Allaha, dž.š.,) i on je dozvoljen u bilo kojem vremenu. To je škola koja odgaja mu`mine i to je simbol koji proizvodi i donosi Al – Qai`da Al – Ariida (široku i dugačku, prostranu bazu) na koju mnogi šejhovi čekaju, zuje o tome, i postavljaju kao uslovom za početak Džihada.

Zbog ovoga, Džihad se ne smije prekinuti niti ga Ummet smije ignorisati.

Slično tome, kao što ni Zekjat neće prestati da se daje ako nema Halife ili iz bilo kojeg drugog razloga. Čak i ako Zekjat nije obligatoran sve dok ne dostigne jedan Nisab i dok ne prođe određeno vrijeme od godine dana, Sadaka (milostinja) je dozvoljena da se udjeli u bilo koje vrijeme i ljudi se ne smiju spriječavati u tome ili ignorisati njeno davanje.

Neki učenjaci dozvoljavaju da se požuri sa plaćanjem Zekjata prije njegovog određenog vremena, uzevši u obzir potrebe siromašnih, kao što je praktikovao i Poslanik, salallahu alejhi we selem, sa milostinjom od el – Abbasa.

Osigurajte da se ovo razumije, i rastavite naš govor od govora onih koji ne izvršavaju Džihad.

ZAŠTO
MUHAMMED B. NAIF?

Ibrahim Er-Rubaiš

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Sva zahvala pripada Allahu, i neka je Allahov mir i blagoslov na našeg Poslanika Muhammeda, i na njegovu porodicu i na njegove ashabe.

A zatim:
U petak navečer, 7. ramazana 1430. h.g., izvršen je pokušaj ubistva Muhammeda b. Naifa, ali je Allah htio da on preživi. Ova operacija je izvedena od strane našeg brata, Abdullah Hassan Aseeri (Abul-Khair), da mu se Allah smiluje.

Bilo je mnogo govora o ovom događaju širom svijeta, i mediji još o tome diskutuju iz različitih uglova, a naročito mediji porodice Es-Saud.

Ljudi različitih pogleda su govorili o tome, ali jedna od stvari koja im je najviše zajednička je ta da su pokušavali da zasluže simpatije porodice Es-Saud, govoreći o slučaju na način koji ih čini zadovoljnim. Da su bili istinski nepristrasni, kako oni za sebe tvrde, oni bi o slučaju govorili objektivno i objasnili bi istinu jasno.

Ja imam nekoliko stvari koje bih želio reći o ovome slučaju.

Prvo: Ubijanje glavnih ličnosti vjerolomstva i tlačenja je nešto što je Allah dozvolio, i Poslanik je to sproveo u praksu i učinio sunnetom.Uzvišeni Allah je rekao:

"Kada prođu sveti mjeseci, onda ubijajte mušrike gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prolazu dočekujte..." (Et-Tawba, 5. ajet)

El-Kurtubi je rekao o ovom ajetu: "Ovo je dokaz da je dozvoljeno ubijanje njih prije nego su pozvani u islam."

Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, lično tražio ashaba za izvršenje ovog zadatka i rekao:

"Ko će se pozabaviti sa Ka'b b. el-Ešrefom? Zaista je on uvrijedio Allaha i Njegovog Poslanika."

Ashabi Allahovog Poslanika natjecali su se međusobno da ubiju glavnu ličnost nevjerstva. Kad je neko iz plemena Evs ubio Ka'b b. el-Ešrefa, pleme Hazredž je tražilo dozvolu (od Poslanika, sallAllahu alejhi we sellem) da ubiju Selleme b. Ebi Hukejka da bi sustigli pleme Evs.

Allahov Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, je također tražio pomoćnika da ubije Halid el-Hudhalija, zadatak koji je preuzeo Abdullah b. Unejs.(Nakon čega) je on došao Allahovom Poslaniku, sallAllahu alejhi we sellem, donoseći mu dobre vijesti, a potom mu je Vjerovjesnik, sallAllahu alejhi we sellem, dao svoj štap kao znak među njima na Sudnjem danu.

Postoje mnoge druge situacije slične ovoj koje su se desile za vrijeme Poslanika, sallAllahu alejhi we sellem, i one sve pokazuju da ubijanje Allahovih neprijatelja i iznenadni napadi na njih imaju svoje mjesto u sunnetu.

Ovo je činjenica koju samo zabludjeli koji nastoje da zavedu i druge ili neznalice koje nisu svjesne svog neznanja poriču, a slučaj koji se upravo desio je dokaz za to. Mi smo u ozbiljnoj potrebi za oživljenjem ovog sunneta protiv Allahovih neprijatelja, jer ono stvara osjećaj velikog straha u redovima nevjernika. To je također faktor koji dovodi plaćenike u redovima neprijatelja da preispitaju svoja djela, jer iako su oni robovi novca njihovi životi su im ipak važniji od njihovih zarada. To također čini da oni kojima su date naredbe među vojnicima razmisle o "timovima za ubijanje" prije nego odluče da izvrše naređeno. Putem njih, neprijatelji žive u strahu, čak među svojim porodicama u kući, jer ne znaju kad će biti napadnuti od "grabežljivih lavova". Oni znaju da oni daju sve od sebe tražeći osvetu, iako to vodi njihovoj smrti, čineći situaciju još stašnijom i užasavajućom.

Drugo: Zašto Muhammed b. Naif ? Allah me je počastio time da ja nikad nisam sreo Muhammeda b. Naifa, neka mu Allah dadne ono što je zaslužio, ali sam ja bio u njegovim zatvorima. Ja sam imao posla sa njegovim čuvarima i ja sam živio sa onima koji su izgorili od vatre njegove tiranije. Ja sam svjedok zajedno sa ostalima, a mi smo Allahovi svjedoci na zemlji, kako se on borio protiv džihada i mudžahida, nešto što također mediji potvrđuju.

Muhammed b. Naif je zajedno sa svojim trupama branio i štitio Amerikance, sprječavajući mudžahide da ih se domognu. On je mogao prihvatiti ulogu posmatrača, ali je on umjesto toga ih štitio, upravo kao što dobro dijete štiti očevu imovinu.

Muhammed b. Naif je bio taj koji je iskoristio svoje snage da ubije Šejha Jusufa el-Ujeirija, i on je bio taj koji je ubio Ebu Hadžara. On je bio taj koji je dokazo izdajstvo u slučaju Ali el-Fak'asi i Mensur el-Fekih, i on je taj koji je stavio u zatvor Sulejman el-Ulvana, Ali el-Hudajra, Nasir el-Fahda, Ahmed el-Halidija, Faris el-Zahranija, Seid Ali Zaira i Velid el-Sinanija. On nije obraćao pažnju na godine Muhammeda Rašudija (da mu se Allah smiluje), kad je uhapsio njega, njegovog sina, i njegovog unuka, niti na godine Abdul-Kerim el-Humejda čiji mesdžid je demolirao, zatvorio njega (šejha) i onda ga pustio na slobodu da bi ga istjerao iz svog mjesta boravka, stavljajujući ga u kućni pritvor, a doskora isto Muhammeda Es-Sak'abija.

Ako su ljudi bili prevareni zbog njegove brige za ženu Seid el-Šihrija, onda je on taj koji je stavio u zatvor žene Ali el-Fak'asija, Salih el-Avfija i Sultan el-Kahtanija, da im se Allah smiluje svima, i drugim sestrama.

To su bili vojnici Muhammeda b. Naifa koji su mučili našu braću u zatvoru lišavajući ih spavanja, vješajući ih (o plafon), tukući ih žestoko štapovima i mučeći ih elektro šokovima. Oni su ti koji su vrijeđali Allaha tokom isljeđivanja, bez ikakvog straha od Allaha i stida od ljudi. To su ti hrabri vojnici koji su provaljivali u kuće nevinih, razvaljujući vrata, uništavajući pokućstvo, i rasplakujući djecu, uništavajući im zdravlje, ostavljajući ucviljenim majke za djecom, udovice za muževima, i siročad.

Muhammed b. Naif i njegove snage su priznali da oni nisu uhapsili neku drugu osobu osim one koja je podržavala mudžahide u Iraku i Afganistanu. To su oni koji su došli nama u Gvantanamo, ne da bi se raspitali o nama ili da pokušaju da nas oslobode, nego da nas ispituju i da opskrbe U.S. sa informacijama koje su im davale još više motiva za mučenje. Allah nam je dovoljan! I On je taj koji određuje najbolje. Šta je još bilo potrebno da se uradi da bi se pomogli Allahovi neprijatelji? Koja vrsta otpadništva je veća od ovoga?

Muhammed b. Naif je bio taj koji pošao za nama u Jemen nakon što smo pobjegli od njegovih vojnika koji su tražili načina da nas uhvate. Pa da li će Muhammed b. Naif shvatiti zašto su mudžahidi uzeli njega za metu? Hoće li on i njegov otac shvatiti zašto ih zovemo obožavanim tiranima? Mudžahidi su se borili protiv Rusa, Amerikanaca i Židova, ne primjećujući "židove" među Arapima u redovima vladinih agenata, ali kad su ovi "Židovi" među nama stali na put mudžahidima, mudžahidi su uvidjeli da im je obaveza da se suprotstave ovom prijestupu i da poduzmu pravac akcija koji je poduzeo Ebu Bekr es-Sidik, radijAllahu anhu, kad se je borio protiv otpadnika među Arapima, prije borbe protiv Perzijanaca i Bizantijaca.

Abul-Khair je tražio načina da kaže Muhammedu b. Naifu: "Stiglo je vrijeme za tebe da piješ iz iste čaše koju si dao našoj braći. Evo nas, mi ćemo proliti tvoju krv kao što si ti prolio našu, terorisati ćemo te kao što si ti terorisao vjernike i uništit ćemo ti kuću kao što si ti uništio kuće drugih. Prema tebi ćemo postupati kao što si ti postupao prema drugima, i biće ti uzvraćeno nečim sličnim tvojim potezima.

Dobro upamti Muhammed b. Naife, i ti i tvoj otac, da imaš problema sa ljudima koji čeznu za smrću ubijajući tebe kao što ti voliš da tvoja vlast traje. Mi ćemo postupiti prema tebi na način koji ti ne možeš zamisliti. Budi milostiv prema sebi, jer onaj koji uzvraća istom mjerom ne čini nepravdu.

"Neće odgovarati onaj koji istom mjerom uzvrati za pretrpljenu nepravdu." (Eš-Šura, 41. ajet)

Abul-Khair je tražio osvetu za žene koje su ostale udovice i ucviljene za svojom djecom, i za djecu koja su ostala siročad. On je tražio da osveti one koji su stajali pred zatvorima svakog dana kako bi posjetili svoje voljene, nekim od njih nije bilo dopušteno ući zbog dosađivanja, dok je drugima bilo dopušteno ući na jedan sat, nakon dugog čekanja i uz strogu provjeru uz praćenje i stražu. Abul-Khair je osvetio muslimanske porodice koje su maltretirane sa čim je bio upoznat

Muhammed b. Naif i njegov otac. On je tražio da se osveti za Allaha, onima koji vode rat protiv Njegove vjere, pomažu Njegove neprijatelje i pokazuju neprijateljstvo prema najvoljenijim Njegovim robovima među vjernicima.

Nakon svega ovoga, da li se Muhammed još čudi zašto je bio meta napada i zašto je on smatran vođom nevjerstva, o kojem je Allah rekao:

"A ako prekrše zakletve svoje poslije zaključenja ugovora sa njima, i ako vjeru vašu budu vrijeđali, onda se borite protiv kolovođa nevjerstva- za njih, doista ne postoje zakletve- da bi se okanili." (Et-Tawba, 12. ajet)

Treće: Mnogi od onih koji su govorili o ovome slučaju su opisali ovaj događaj kao izdaju. Da su razumjeli sunnet Poslanika, sallAllahu alejhi we sellem, znali bi da ova operacija nije bila takve prirode, a praćenje detalja operacije će to pokazati.

Šejh Ibn Džibrin, da mu se Allah smiluje, je tokom tumačenja djela "Umdetul-Ahkam" spomenuo da je dozvoljeno za osobu da prevari svoga neprijatelja uvjeravajući ga da se predaje, a ovo je upravo ono što je naš brat Abdullah Asiri učinio, da mu se Allah smiluje. On je učinio da izgleda kao da se predaje, i onda su ga oni odveli svojim pretpostavljenim. Kad je stigao do cilja, izveo je operaciju bez ikakvih prethodnih dogovora ili obećanja. On ih je prevario time što je tražio sastanak, nešto što su oni smatrali da predstavlja čin predaje, a rat je varka. Snimak koji je porodica Es-Saud emitovala zapravo svjedoči protiv njih.

Što se tiče izdaje, to je nešto što se učini nakon što se osoba dogovori i obaveže na nešto.

Da li oni koji temelje svoja mišljenja i osude na izvještajima obavještajnih službi, razumiju ovo?

Da su bili istinoljubivi u svojim tvrdnjama kako je ovo bio čin izdaje, oni bi onda imali takve tvrdnje za Muhammed b. Naifovu izdaju Ali Fak'asija i drugih koji su pali kao žrtve. Da li su grijesi Muhammed b. Naifa njemu oprošteni, i zar Allah neće tražiti od njega polaganje računa za njegova djela?

Muhammed b. Mesleme je preuzeo obavezu ubistva Ka'b b. el-Ešrefa, tražeći da posudi (jedan ili dva kamilja tovara hrane) od njega. Mesleme i njegovi drugovi su obećali Ka'bu da će mu Mesleme to vratiti. Kad su stigli, oni su šetali malo sa njime, i onda je Muhammed tražio da mu (Ka'bu) pomiriše kosu jer je bila njegovana mirisom. On mu je to dopustio, i on je to učinio. On ga je pitao da opet pomiriše, i bilo mu je dopušteno. Kad je pomislio da je pravi trenutak, on je uzviknuo: "Pred vama je Allahov neprijatelj!", i onda su ga oni ubili. Da li se ovo smatra izdajom, ili je to ista vrsta prevare na koju je nasjeo Muhammed b. Naif ?

Abdullah b. Unejs, radijAllahu anhu, je preuzeo obavezu da ubije Halid el-Hudhalija, i on ga je ubio nakon što je učinio da izgleda kako je on došao da se bori na njegovoj strani. Da li se ovo smatra izdajom, ili je taktika i trik u ratu. Iako ima slabosti u ovoj predaji ona se može uzeti kao pomoćni dokaz.

Abdullah b. Atik je ubio Ebi Hukejka dok je ovaj bio u svojoj kući sa porodicom nakon što je on (Abdullah) učinio neke stvari koje su izgledale da je on jedan od ljudi u tvrđavi. Da li se ovo smatra izdajom ?

Allahov Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, je ohrabrivao ljude iz Jemena da ubiju El-Esved el-Ensija, i tako Feruz el-Dejlemi je preuzeo obavezu i učinio da izgleda da je on jedano od njegovih (El-Esvedovih)j sljedbenika. Allahov Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, je rekao:

"On je ubijen od blagoslovljenog čovjeka iz blagoslovljene porodice."

Et-Taberi je rekao o ovome: "Feruz i njegovi drugovi su prevarili El-Esveda, učinivši da izgleda da su oni njegovi sljedbenici, kako bi bili u stanju da ga ubiju. Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, je pohvalio Feroza (za njegovu snalažljivost)."

Četvrto: Ova operacija je otkrila sposobnosti mnogih od onih koji misle da su ljudi od znanja, otkrivajući da su oni samo agenti vladara, jer su oni samo rekli stvari sa kojima su njihovi vladari zadovoljni. Nije bilo ni trunke pravde u njihovim izjavama. Gore od toga je što su oni zaveli ljude i pomješali istinu sa neistinom. Oni su se pojavili u medijima slaveći Allaha za dobro zdravstveno stanje osobe, za koju svi svjedoče činjenicu da je najmanja njegova stvar je grijeh tlačenja, i da zemlja i sve na njoj će naći olakšanje u njegovoj smrti. Neki su čak otišli u krajnost opisujući ga kao mudžahida, dok on radi to što radi u ratu protiv džihada i nanoseći štetu mudžahidima!!! Ovo nije iznenađujuće jer je Ibnul-Mubarek rekao: "Da li je iko drugi do kraljeva i njihovih učenjaka uništio ljude ?"Da su bili istinoljubivi u njihovoj ocjeni ove operacije oni bi rekli kao što je Allah rekao:

"Reci: 'Ratovanje u njemu je veliki grijeh, ali je nevjerovanje u Allaha i odvraćanje od Njegova puta i časnih mjesta i izgonjenje stanovnika njegovih iz njih još veći kod Allaha. A fitna (mnogoboštvo)

je gore od ubijanja...." (El-Bakara, 217. ajet)

Da li ima iko ko je neuk po pitanju kriminala obožavanih tirana u porodici Es-Saud ? Oni samo traže njihovo zadovoljstvo sa nadom i strahom, i oni govore kako bi ih zadovoljili, a šute o svemu drugom.

Mora biti nasljednika pokvarenih učenjaka koji su bili prisutni među Izraelćanima, i u našem ummet. Prema predaji iz Sahihul-Buharija, Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, je rekao:

"Zaista ćete slijediti puteve onih prije vas."

Ja kažem ovim ljudima: "Nema sumnje da ste vi plašite da govorite Istinu, zato što će vas to odvesti u El-Ha'ir, Er-Ruvejs i druge zatvore obavještajnih službi. Ako tvrdite da niste u mogućnosti da govorite istinu, to vam ne daje za pravo da govorite pogrešno i da zbunjujete ljude. Bojte se Allaha bez obzira na Es-Saud porodicu i ne bojte se Es-Saud porodice u odnosu prema Allahu. Zaista se porodica Es-Saud kod koje tražite zaštitu, se pojavila a prije bila niko i ništa, i opet će nestati. Tražite Allahovo zadovoljstvo u svakoj situaciji, jer Njegova vlast traje i nikad neće nestati. To je kao da sam ja uz vas dok Allah garantuje ponos njegove vjere i nadmoć mudžahida, da li ćete onda ponavljati riječi vaših prethodnika:

"Oni se zaklinju Allahom da su doista vaši, a oni nisu vaši, nego su narod kukavički." (Et-Tawba, 56. ajet)

Mi ne želimo da čujemo objašnjenja ovog slučaja od strane medija porodice Es-Saud, jer oni rade za njihove interese. Oni koji su dobili dozvolu od Es-Saud porodice da daju fetve nisu vrijedni da govore o ovim pitanjima, jer oni nikad neće govoriti protiv njih. Oni koji dobivaju plaće od porodice Es-Saud ne zaslužuju da govore o ovim stvarima, jer će oni govoriti dok ujedno gledaju kad će 25-ti svakog mjeseca (dan isplate vladinih službenika u Saudijskoj Arabiji). Oni koji govore dok ujedno misle na okove obavještajnih službi i na njihovo nasilje moraju se izviniti za svoj govor.

Mi želimo da čujemo da ova važna pitanja i druga, budu govorena od strane onih koji su slobodni od svih navedenih ograničenja. Mora im biti data sloboda da govore otvoreno, ne bojeći se nikog osim Allaha. To su ti od kojih se očekuje da će govoriti bez straha od vladara. A što se drugih tiče, o njima se treba reći:

"Ko god vjeruje u Allaha i njegovog Poslanika, neka govori dobro ili neka šuti."

Ummet nema potrebe da čuje tvoj glas ako nisi sposoban da govoriš istinu.

Peto: Zaista postoji pouka u ovoj operaciji za one koji imaju srce, kao poziv vojnicima porodice Es-Saud. O, najamnici! Zar nije došlo vrijeme za vas da prestanete rušiti vaš vjeru zbog vašeg ovodunjalučkog života. Koliko dugo će te biti čuvari ovim obožavanim tiranima koji vas koriste kao predmet za napad na voljene Allahove robove.

Omer b. Abdul-Aziz, da mu se Allah smiluje, rekao je svojim drugovima: "Recite mi ko je najgluplji među ljudima."

Oni su odgovorili: "Osoba koja prodaje svoj Ahiret za ovosvjetski život."

On je rekao: "Zar vam neću reći ko je najgluplji među ljudima ?"

Rekli su: "Reci nam..."

Rekao je: "Osoba koja prodaje svoj Ahiret za nečiji drugi ovosvjetski život."

Kako možete biti zadovoljni da budete vojnici koji vode rat protiv Allaha, Njegovog Poslanika i Njegovih ispravnih robova da bi zaradili plaće ?

Kako možete uništiti svoju vjeru zbog zarade koju vam je Allah već odredio ? Kod Allaha bolje je za vas da metete ulice nego da tražite zarade vodeći rat protiv mudžahida. Nemojte biti zavedeni od pogrešnih fetvi pokvarenih učenjaka koji govore da vi vodite džihad. Da su oni iskreni, oni bi vodili džihad sa vama. Znajte dobro da će doći dan kad će On (Allah) dati nadmoć mudžahidima i učvrstiti će ih na zemlji. Šta će te raditi toga dana ? Allahovom milošću, mudžahidi su se uspješno domogli vašeg najvišeg činovnika čijim naredbama dajete prednost nad Allahovim.

Oni (mudžahidi) su još više u mogućnosti da se domognu vas, Allahovom voljom. Zar nećete uzeti pouku ?

Došlo je vrijeme da napustite te omražene poslove. Ako ste u nekoj nuždi i nemate drugog izbora nego da ostanete tu, onda izbjegavajte da ugnjetavate mudžahide, jer zaista obično mudžahidi poduzimaju akcije i za cilj uzimaju one koji im stoje na putu. Imate pouku za vas u Suvatu, Osmanu (obavještajcima koje su ubili mudžahidi) i sada u Muhammed b. Naifu.

Šesto: Rezultat ovih operacija je u saglasnosti riječi Allaha:

"Ni jedna osoba neće umrijeti osim sa Allahovom voljom i u času suđenom." (Ali Imran, 145. ajet)

El-Bejheki je izvjestio da je Poslanik, sallAllahu alejhi we sellem, rekao:

"Niti jedna osoba neće umrijeti prije nego mu istekne zapisana nafaka."

Ovo je praktična primjena onoga što mi vjerujemo, da je vrijeme i mjesto čovjekove smrti nešto što je već zapisano kod Allaha; ništa ga ne može produžiti ni ni odgoditi ni trunke. Kao što je rečeno: Ako je zapisano da će neko umrijeti u jednoj zemlji, on neće umrijeti nigdje drugo. Predostrožnost ne može produžiti ljudski vijek, niti se vijek može skratiti ako se traži smrt. Mi i drugi smo vidjeli mnogo ljudi kako umiru iako su preduzeli potpune predostrožnosti, i druge koji nisu umrli iako su bili nemarni. Ako neko ne umre od mača, umrijet će od nečeg drugog. Može biti mnogo uzroka, ali rezultat je isti, a to je smrt. Ovo nije poziv u to da se bude nemaran prema uzrocima, jer onaj koji nas je učio vjerovanju u Božija mjerila (neka je na njega Allahov mir), lično je najbolje slijedio uzroke, ali u isto vrijeme se pouzdao u Allaha.

Bilo kako bilo, ja ću iskoristiti ovu priliku da kažem Muhammed b. Naifu da je Allah želio da ti naučiš lekciju ako imaš imalo stida u svom srcu. Ti si ugledao smrt ispred sebe, ali te je Allah sačuvao dajući ti šansu da se pokaješ i promjeniš put. Zar to ne zaslužuje da ti ispraviš svoje postupke i da prestaneš sa ugnjetavanjem i borbom protiv islama ? To zahtijeva da neko u tvojim godinama koji je vidio ono što si vidio ti, pokaje se od brijanja svoje brade i spuštanja svoje odjeće ispod članaka; a šta tek što se tiče stvari koje su mnogo ozbiljnije od, kao udruživanje sa Allahovim neprijateljima i pokretanje rata protiv mudžahida ? Ako odbiješ i nastaviš sa svojom tiranijom, ne budi zaveden mišljenjem da ti Allah ukazuje blagost, već upamti riječi Uzvišenog Allaha:

"Neka nikako ne misle nevjernici da je dobro za njih to što im dajemo dug život. Mi im ga dajemo samo zato da što više ogreznu u grijehu; njih čeka sramna patnja." (Ali Imran, 178. ajet)

Sjeti se predaje od Allahovog Poslanika, sallAllahu alejhi we sellem, u Sahihul-Buhariji:

"Zaista Allah produžuje život zulumćaru sve dok ga ne uzme, ništa ga kasnije ne može osloboditi." On je onda citirao: "Eto, tako Gospodar tvoj kažnjava kad kažnjava sela i gradove koji su nasilje činili. Kažnjavanje Njegovo je zaista bolno i strašno." (Hud, 102. ajet)

Dobro znaj da bez obzira koliko se poveća tvoja moć, Allah je iznad tebe, bez obzira koliko pokazivao ponos, Allah je veći, i bez obzira koliko mogućnosti imao, Allah je moćniji. Tvoji zatvori su puni hiljadama pravednika; nemoj misliti da nema jedan među njima čiju zakletvu će Allah ispuniti ? Zaista mnogo ruku je podignuto svake noći prizivajući Allaha protiv tebe; zar se ne bojiš da postoji jedna od njih (dova) će biti prihvaćena kod Allaha, uzdižući se iznad oblaka, kad će Allah reći: "Tako mi mog Ponosa i Veličanstva, Ja ću ti pomoći, iako će to biti nakon nekog vremena."

Zar u ovome nema upozorenja za tebe ? Zaista zadnje riječi izrečene od Abul-Khaira kad je bio blizu tebe su: "Misli dobro o Allahu. Misliti dobro o Allahu je ključ svakog dobra u životu i nakon njega." To zaslužuje da ti misliš dobro o Allahu, a od dobrog mišljenja prema Allahu je da ti radiš dobra djela. Nemoj biti zaveden od dvoličnjaka koji samo traže da te zadovolje; oni ti daju svoju vjeru u zamjenu za ovosvjetske dobiti kod tebe. Ovo su neke riječi kojima te savjetujemo, kao što su pravednici među Izraelćanima rekli:

"('Zašto opominjete narod kojeg će Allah uništiti i kazniti ih žestokom kaznom?') (Propovjednici) rekoše: 'Da bi se opravdali pred vašim Gospodarom (Allahom), i da bi se oni može biti pobojali Allaha'."

Allaha mi, mimo kojeg nema drugo boga, da budeš upućen draže mi je nego da te ubijemo u stanju u kakvom se sada nalaziš. Ali ako odbiješ, ja molim Allaha koji ima moć nad svim, da ti se osveti i da smiri srca voljenih robova koje si ugnjetavao, da Allah pokaže kako postupa sa ugnjetavalačkim tiranima poput tebe, da ti On pokaže za zlo koje si počinio u ovom i budućem životu, da te On ponizi na oba svijeta, i upotrijebi mudžahide da te ponize.

I molim Allaha da obaspe Svojom milošću našega brata Abdullaha Asirija, i da mu da stepene vjerovjesnika, prvih i najistaknutijih vjernika, šehida i pravednika, da ga On uvede u Džennet bez obračuna i kazne, i da mu On da Džennetul El-Firdevs El-Ala

O, Allahu! Sačuvaj slabe i potlačene vjernike!

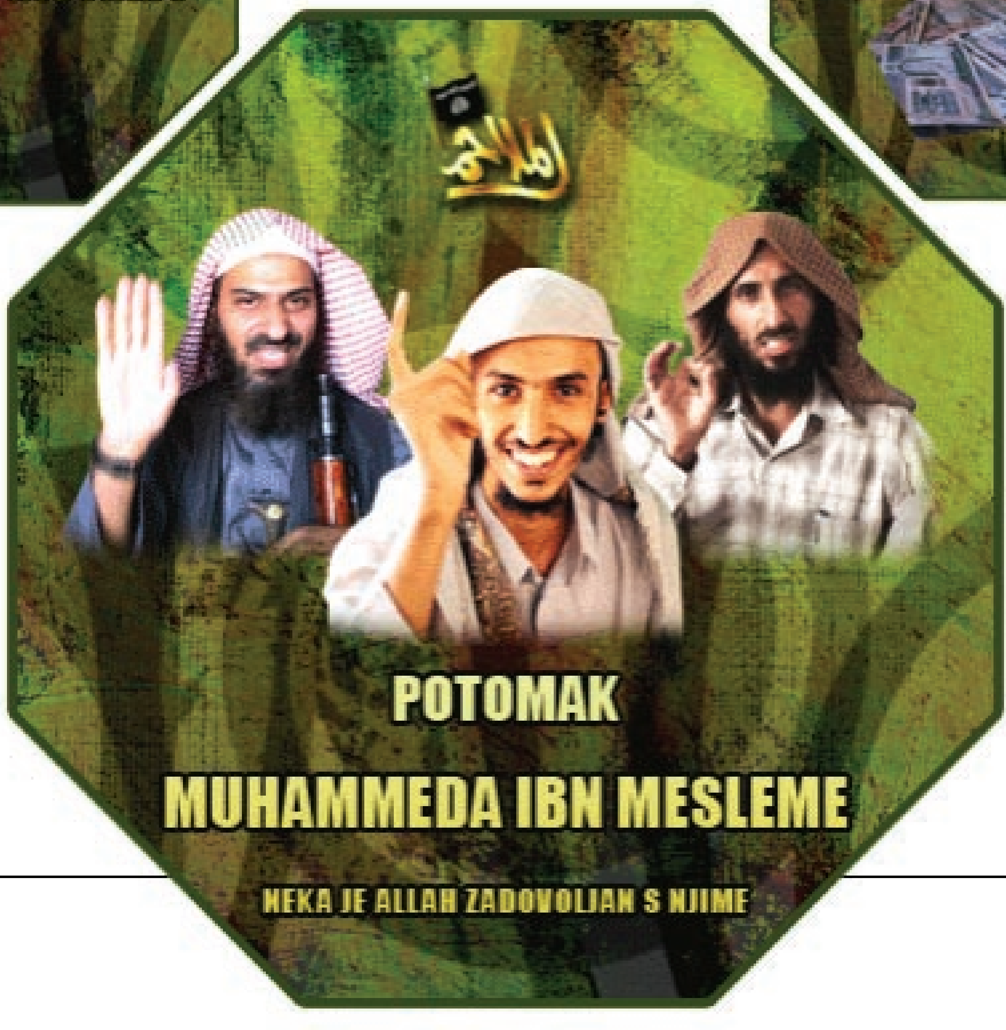
O, Allahu! Spusti Svoj mir na njih, mir koji će smiriti njihova srca i milost

sa kojom ćeš ih Ti zaštititi od ugnjetavanja tirana i nasilja nasilnika!
O, Allahu! Podari pobjedu mudžahidima na svakom mjestu. Pošalji im Svoju pomoć!

Naš Gospodaru! Nadahni nas strpljenjem, učvrsti naše stope, i podari nam pobjedu nad nevjernicima!

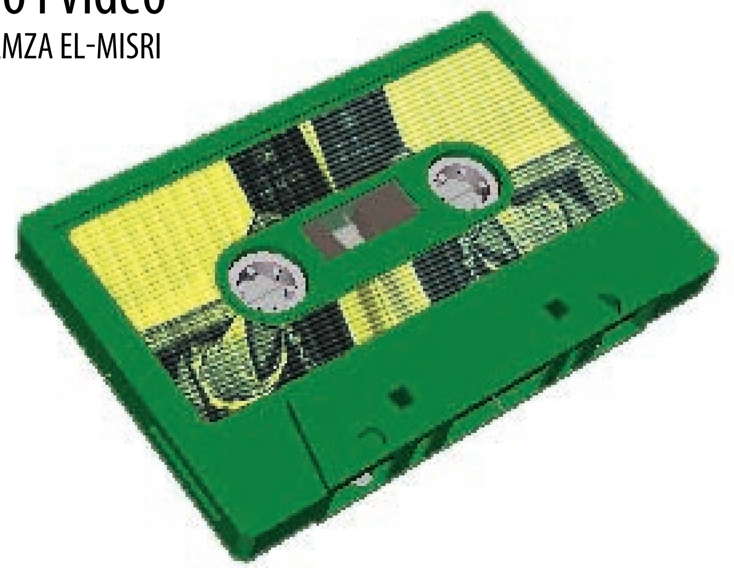

RECENZIJA PREDAVANJA

Audio i Video

EBU HAMZA EL-MISRI

Hidžra prema Allahu
Ovo predavanje je električno podjećanje na našu vjeru danas. Predstavljeno na arapskom i engleskom, ovo predavanje govori o dvije vrste hidžre i istinskom značenju i razumjevanju "džihad en-nefs". Stekni bolje razumjevanje hidžre i njene važnosti, inša`llah, sa slušanjem ove audio kasete.

Zlo Jezika (1 i 2)
Govori o neprijatelju svakog ljudskog bića. Šejh objašnjava da je neprijatelj zmija. Zmija koju mi imamo unutar naših usta može biti nešto dobro za tvoju vjeru i tvoju braću ili nešto zlo i štetno. Šejh dalje objašnjava da ova zmija može da se koristi za naređivanje istine ili pomoaganje laži i tako naređivati zlo. On nam također navodi primjere kako da prepoznamo razliku. Arapski i engleski.

Tefsir Surat ulBaqara (1-5)
Riječ tefsir doslovno znači objasniti riječi sa drugim riječima. Druga riječ za tefsir je tekvil. Tekvil je sveobuhvatno značenje ajeta, a ne samo riječ po riječ objašnjenje. Šejh objašnjava tekvil sure Baqara, nakon objašnjavanja razlike između tefsira I tekvila, dok nas upozorava da sačuvamo sveobuhvatna značenja svake riječi, da ne bi otišli u bid`at ili još dalje u kufr. Arapski sa engleskim.

Neprijatelji Islama (1-5)
"Vrijeme je da mi sada razmislimo o našem stanju u Islamu. I jesmo li mi dobitak za Islam ili smo mi izvor njegovog uništenja." Mi svi treba da poslušamo ovu kolekciju predavanja od Šejha.

Pridruži se Pobjedonosnoj skupini (1-4)
Podsjećanje na naše obaveze i šta se dešava unutar muslimanskog Ummeta danas. "Vi ste najbliži djeci Izraela." Šejh nam daje savjet od ranijih učenjaka o tome šta mi možemo uraditi da se pridružimo Allahovoj Pobjedonosnoj Skupini i da ne upadnemo u zamke koje su pogodile djecu Izraela. Arapski i engleski.

Zaboravljena Obaveza (1 i 2)
Šejh nam govori da mi moramo govoriti o drugoj najobaveznijoj dužnosti nakon hidžre kada je kufr na vlasti i muslimani više ne mogu imati šerijatsku vlast. Arapski i engleski.

Mi ćemo inša`llah nastaviti sa kratkom i sažetom recenzijom audio predavanja.

DA LI JE DŽIHAD UPRAVO SADA OBAVEZA ZA SVAKOG MUSLIMANA?

Pitanje: Da li je džihad upravo sada obavezan za svakog muslimana?

Odgovor: Da, džihad je obavezan za svakog vjernika koji je fizički sposoban da učestvuje u njemu. Ovo isključuje jako stare, slijepe i žene jer je njihov džihad hadždž. Licemjeri su se namnožili u tako velikom broju da je nužno da se ukloni njihovo zlo. Islamski zakoni su zamjenjeni i postoji širk (mnogoboštvo) u legalizovanju na svakom mjestu. Svjet je bez glavnog vođe i bog kojeg većina ljudi obožava su njihove strasti. Allah je rekao za fitnu širka:

"I borite se protiv njih sve dok mnogoboštva ne nestane i dok se Allahova vjera slobodno ispovijedati ne mogne."

On nije rekao da se neki od vas trebaju boriti a drugi trebaju ostati pozada. Ova fitna se povećala u nevjerovatnom broju i mi se moramo boriti protiv toga. Ako mi ne možemo doći do ratišta, onda mi treba da govorimo protiv toga. Ako mi ne možemo da govorimo, onda mi treba da to mrzimo u našem srcu, a ovo je najslabiji stepen imaana (vjerovanja) i ovo je direktna izjava od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi we selem.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we selem, je također rekao, ljudi će ulaziti u Islam u velikim skupinama i izlaziće iz Islama u velikim skupinama.

Odgovor: Ebu Hamza el-Misri (Allah ga izbavio iz zatvora)

DŽIHAD MEDIJE

شبكة أنصار المجاهدين

مؤسسة

للإنتاج الإعلامي

لا إله إلا الله

الله رسول محمد

Brigades Abdullah Azzam

AL-ANDALUS

As-Sahab

Medijsko udruženje As-Sahab objavilo je audio snimak od Šejha Ejmana Zawahirija nazavan "Jerusalem nikada neće postati židovski". U snimku Zawahiri kritikuje arapske vođe koje on naziva "saveznicima Zapada". On kaže da oni, više od Izraela, nanose štetu Palestincima. Nakon toga on je ismijao predsjednika SAD Barak Obamu uslijed žestokih bitaka u Afganistanu. U snimku Zawahiri kaže: "Arapski Cionisti sa kojima mi živimo i smijemo se, družimo i veselimo, opasniji su za nas od Židova cionista". On se obratio Palestincima govoreći: "Izrael i njegovi saveznici, arapski vladari, vas guraju prema dvije opcije: Predaja ili opsada. Ali jedino riješenje je razbijanje lanaca koji su svezali džihad u Palestini". Zawahiri je također napao arapsku mirovnu incijativu, blokadu Pojasa Gaze i egipatske vlasti radi njihovog odnosa prema situaciji u Gazi. A što se tiče situacije u Afganistanu, Zawahiri kaže da je pobjeda blizu i ismijava Obamu i njegova obećanja za stabilnost u Afganskoj oblasti.

Ensarije Mudžahida džihadski forum na arapskom objavio je knjižicu od 15 stranica od šejha Ebu Seida el-Muhadžira nazvanu "Poruka Ummetovim učenjacima u vezi stvarnosti borbe između selefijskog pokreta i HAMAS-a".

Medijsko udruženje As-Sahab objavilo je video nazvan "Invazija dva šejha: Ebu Omer el-Bagdadi... i Ebu Hamza el-Muhadžir". Video se bavi napadima izvedenim od četiri mudžahida različite nacionalnosti: "Luqman el-Mekki (sa arapskog Poluotoka), Na`im Allah el-Suweti (iz Pakistana), Mus`ab el-Turki (iz Turske) i Musa el-Afgani (iz Afganistana). Napad je bio na vojnu bazu u Urganu u provinciji Paktika u blizini granice sa Pakistanom gdje su bili smješteni Američki i afganski vojnici. Video opisuje planiranje i izvođenje napada, počevši sa skupljanjem informacija sa terena, npr. slike glavne zgrade. Nakon ovog je uslijedilo izvođenje napada. Napad je posvećen sjećanju na Emira Islamske Države Iraka, Ebu Omera el- Bagdadija i njegovog ministra za rat, Ebu Hamzu el-Muhadžira. U dodatku se kaže da je šehidska akcija također izvedena kao osveta za ubijanje nevinih muslimana koji su upucani od američke bezpilotne vazdušne letjelice u području Swat na pakistanskoj-afganskoj granici. Sva četiri mudžahida su govorila o džihadu i važnosti izvršavanja naredbe za džihad. Također se govorilo o skorijem islamskom buđenju među Turcima što se pokazalo sa brojnim njihovim učešćem u džihadu u Afganistanu i Pakistanu.

El-Ketaib kanala za vijesti koji pripada somalijskom mudžahidskom pokretu el-Šebaba emitovao je "Mogadišu: Grobnica Krstaša". Kanal za vijesti el-Ketaib je tek skoro pokrenut.

Udruženje EL-Fedžr objavilo je treći dio programa "Industrija Terorizma" od Abdullaha el-Adma, ovaj put na temu "Glavni principi za sigurnost".

El-Semud publikacija novog broja džihadskog magazina koji je glasnogovornik pokreta Talibana.

El-Waqi novi broj džihadskog magazina od 26 stranica donosi čitaocima kolekciju izvještaja vijesti sa raznih džihadskih ratišta i vijesti na vrhu međunarodne agende. Na primjer, sadašnji broj izvještaja o pogubljenju francuskog inžinjera od El-Kaide u Magribu, kritika arapskih režima od Ejmana Zawahirija, džihadski napad u Ugandi koji su izveli mudžahidi El-Šababa i drugo.

Medijsko udruženje El-Malehim koje predstavlja El-Kaidu na arapskom Poluotoku objavilo je video nazvan "I da bi On izabrao neke od vas kao šehide". Video je posvećen petorici šehida koji su bili pripadnici El-Kaide na arapskom Poluotoku a poginuli su u Jemenu 25 Septembra 2009 u nesreći dok su priprmali eksploziv. Prema video snimku, četvorica od njih petorice su bila sa teritroije arapskog poluotoka koju kontroliše el-Saud: Muhammed Abdul Rahman el-Rašid, Fahd Salih El-Džutejli, Sultan Radi El-Utejbi i Jusuf Hadjan el-Hadjan, a peti je bio iz Jemena: Ahmed Jusuf el-Waqidi. Treba spomenuti da su dvojica od šehida spomenutih iznad učestvovala u otmici i ubistvu Bassam el-Šerdžabia, vođe ureda za ispitivanje u predjelu Ma`rib u Jemenu. El-Waqidi je učestvovao u džihadskom napadu na Američku bazu u Sani 2008.

Šamah el-Islam, džihadski forum, objavio je radionicu koja inspiriše nazvanu "Vođe umiru kao šehidi, džihad se nastavlja i islamska država će ostati". Video je posvećen nekim od vođa ubijenim za vrijeme borbe kao što su Ebu Mus`ab Zarqawi, Ebu Hamza el-Muhadžir i drugi.

Centar el-Fedžr u saradnji sa bibliotekom el-Himmah iz Islamske Države Iraka objavio je knjigu od bivšeg vjerskog vođe el-Kaide u Iraku, Ebu Hassana el-Filestinija. Filestini je preselio u šehidskom napadu koji je izveo u Iraku. Knjiga koja je napisana prije njegove imigracije u Irak govori o legitimnosti šehidskih akcija.

Ensarije Mudžahida engleski forum najavio je novi mjesečni magazin na engleskom "Ratnik". Magazin će se baviti istraživanjem ratne umjetnosti i korištenjem improvizovanog oružija u džihadu na bojnom polju i domovini od neprijatelja.

El-Andelus, džihadske medije, objavile su video nazvan "Mi se nećemo predati; mi ćmo pobjediti...ili umrijeti", od Šejha Ebu Mus`aba Abdul Weduda, vođe organizacije.

Medijsko udruženje As-Sahab objavilo je video nazvan "Eulogija za Šejha Mustafu Ebu el-Jezida" od šejha Ejmana Zawahirija. Pored eulogije za El-Jezida, Zawahiri se osvrnuo i na druga pitanja. On je nagovjestio da pobjeda nad snagama koalicije u Iraku dolazi, zaprijetio šehidskim akcijama prtoiv Amerike i Zapada, pozvao Turke da obnove ulogu otomanskog carstva u odbrani muslimanskog ummeta, osudio ban nikaba u Francuskoj itd.

Medijsko udruženje As-Sahab objavilo je video nazvan "Eulogija za Šejha Mustafu Ebu el-Jezida" od šejha Ebu Jahje el-Libija. El-Libi je pohvalio napore mudžahida u raznim arenama džihada protiv neprijatelja islama i u isto vrijeme naglasio najveću vrlinu svojstvenu u naredbi za džihad. Prema njemu mudžahidi su obavezni da nastave putem Mustafe Ebu el-Jezida protiv neprijatelja islama, a to je ratni džihad. U dodatku, on je pozvao sve mudžahide u svim džihadskim arenama poput Somalije, Iraka, Čečenije itd., da povedu kampanju za osvetu Ebu el-Jezida.

Et-Tahadi džihadski forum objavio je slike trojice Američkih vojnika koji su nestali u Kabulu u Julu 2010. Amrička vojska ponudila je nagradu od 20 000 američkih dolara za bilo koju informaciju o njihovoj sudbini.

Medijsko udruženje El-Andelus koje predstavlja El-Kaidu u Magribu objavilo je film nazvan "Invazija od El-Mensura", iz serije "U sjenci Sablji". Film pokazuje preuzimanje vozila od alžirske vojske i njihovo ubijanje u napadu koji su izveli borci iz El-Kaide u Magribu. Objava filma je zakasnila radi gubitka orginala za vrijeme zasjede od snaga alžirske vlade u kojoj je nekoliko mudžahida preselilo a osoba koja je prenosila film je uhvaćena. U filmu se kaže da ima još dokumentovanih filmova o aktivnostima el-Kaide u Magribu koji su također izgubljeni. Film kritikuje lažne izvještaje koje šire alžirske medije o uspjehu alžirske obavještajne službe u infiltraciji džihadskog medijskog udruženja El-Andelus i u zapljenjivanju medijskog materijala od organizacije. Kao što je dokumntovan i džihadski napad, film također budi svjest o masakru počinjenom od libijskih vlasti nad zatvornicima u zatvoru Ebu Salim 1996 kada je oko 1200 zatvorenika ubijeno. Ovo je urađeno kao dio strategije da se uništi legitimnost libijske vlade.

El-Kaida u islamskom Magribu objavila je izjavu nazvanu "Invazija Šehida: Jahja Ebu el-Hajsam". U izjavi organizacija preuzima odgovornost za šehidsku akciju na vojnu bazu izvedenu od jednog od njenih pripadnika, Sa`ad Ebu El-Dahdah, koristeći kamion natovaren sa 600 kg eksploziva. 36 izdajnika je ubijeno ili ranjeno u eksploziji. Džihadski napad je izveden kao osveta za smrt jednog od vođa el-Kaide u Magribu, Ebu Jahje, po kome je napad i nazvan.

El-Muhadžir, džihadske medije, objavile su četvrti priručnik iz serije "Napravi sam tvoje oružije". Ovaj priručnik je nazvan " Automaska puška 9 mm".

Medijsko udruženje El-Malehim koje predstavlja El-Kaidu na arapskom Poluotoku objavilo je video nazvan "I da bi On izabrao neke od vas kao šehide". Video je posvećen petorici šehida koji su bili pripadnici El-Kaide na arapskom Poluotoku a preselili su u Jemenu 25 Septembra 2009 u nesreći dok su priprmali eksploziv. Prema video, četvorica od njih petorice su bila sa teritroije arapskog poluotoka koju kontroliše el-Saud: Muhammed Abdul Rahman el-Rašid, Fahd Salih El-Džutejli, Sultan Radi El-Utejbi i Jusuf Hadjan el-Hadjan, a peti je bio iz Jemena: Ahmed Jusuf el-Waqidi. Treba spomenuti da su dvojica od šehida spomenutih iznad učestvovala u otmici i ubistvu Bassam el-Šerdžabia, vođe ureda za ispitivanje u predjelu Ma`rib u Jemenu. El-Waqidi je učestvovao u džihadskom napadu na Američku bazu u Sani 2008.

Udruženje za medije El-Melehim objavilo je knjigu od Ebu Mus`aba muhammeda Umejra El-Kalawija el-Awlakija nazvanu "Zašto sam ja izabrao El-Kaidu?" sa uvodom od Ebu Besira Nasira El-Wahišija, vođe El-Kaide na Arapskom Poluotoku. El-Awlaki je ubijen u Američkom bombardovanju u Jemenu u Decembru 2009. Umejr El-Kelewi El-Awlaki napisao je knjigu prije njegove smrti i udruženje El-Melehim je sada odlučilo da je objavi sa uvodom od vođe i vjeroučiteljem Enwerom El-Awlakijem također poznatog i kao Ebu Bara.

Udruženje za medije As-Sahab objavilo je audio kasetu od 20 minuta od Šejha Ejmana Zawahirija nazvanu "Poruka Turcima". Zawahiri je tražio da Turska vlada zategne odnose sa Izraelom, da prekine dvojnu politiku koju koristi sa Izraelom i povuče nazad njeno priznavanje države Izrael. On je također zahtijevao da Turska prstane slati vojsku u Afganistan. Šejh Ejman se obratio i turskom narodu i rekao im da se pripreme za ulogu Osmanskog carstva koje je branilo Islam. On je isto tako okrivio SAD, Izrael i arapske države za učestvovanje u opsadi Gaze. Ovo je treća audio kaseta objavljena od Zawahirija u zadnjih nekoliko mjeseci. Njegova zadanje izjave su govorile uglavnom o Izraelu, Turskoj, Palestincima i šehadetu jednog od vođa Kaida el-Džihad u Afganistanu, šejha Mustafe Ebul Jezida, Allah mu se smilovo.

Udruženje za medije As-Sahab objavilo je serijal video predavanja povodom Ramazana nazvan "Predavanja za Ramazan" od Šejha Halid bin Abdel Rahmana El-Husejnana (Ebu Zeid El-Kuwaiti), imam i daija u jednoj od džamija Kuvajta koji izgleda trenutno živi u Afganistanu. Lista prdavanja je slijedeća: "Ramazan, ubrzani kurs", "Dobri ljudi", "Slava i entuzijazam u namazu", "Spominjanje džehenema u Kur`anu", "Allahovo nadgledanje", "Slijeđenje dobrog grijeha" i "Ljubomora".

Zamjenik menadžera džihadskog foruma "**Ansar Dawlat Al-Iraq Al-Islamiya"** objavio je video iz dva djela nazvan "Izgubljeno Izdanje: Kampanja za Čast u Bosni".

Brigade Abdullah Azzam objavile su zvaničnu izjavu u kojoj preuzimaju odgovornost za šehidski napad na Japanski naftni tanker pred kraja Jula 2010. Mudžahid koji je priželjkivao šehadet, Ejjub El-Taišan, izveo je napad pod imenom jedinica Šejh Jusuf El-Ajiri koja djeluje u sklopu Brigada Abdullah Azzama.

**El-Ma`asada,** džihadske medije, objavila je knjižicu od 20 stranica nazvanu "Amerika i NATO, između stijene Emirata i tvrdog mjesta Kaide" od šejha Ebu Sa`ada El-Amilia. Knjižica kritikuje pogrešno shvatanje Američke administracije i NATO-a da oni lako mogu nadvladati savez između Islamskog Emirata i El-Kaide u Afganistanu koji postoji već 8 godina. Knjižica govori o širokom ratnom frontu protiv mudžahida koji obuhvata savez između Zapadnih snaga i Arapskih vladara poput Karazaijevog režima u Afganistanu. Međutim, knjižica naglašava da su mudžahidi uspijeli u dokazivanju izuzetne elastičnosti i nanošenju teških gubitaka njihovom neprijatelju. Dokaz neuspjeha SAD u kampanji koja bjesni u Afganistanu je pokazana sa njenom bezpomočnošću da pronađe riješenje koje će riješiti stvari na ratištu. Ovo nije pokazano samo sa slanjem velikog broja Američkih vojnika u Afganistan,već također sa glasom Zapadne javnosti koja se protivi njenom ratu i sa drugim primjerima. U dodatku, Islamski Emirat u Afganistanu je proširio njegov uticaj i zadobio jaku narodnu podršku unutar afganskog društva. Pristizanje mudžahida iz susjednih krajeva poput Pakistana doprinjelo je jačanju vojne snage mudžahida i izbacivanju Zapadnih snaga iz Afganistana.

Džema`at Tewhid wel Džihad koji djeluje u Pojasu Gaze, objavio je novi video nazvan "Krv pod zastavom Tewhida". Video je posvćen članovima organizacije ubijenim od HAMAS-a u džamiji ibn Tejmijja u Augustu 2009.

Ensar El-Mudžahidiin, džihadski forum na arapskom, objavio je brošuru od 5 stranica nazvanu "Poruka iz zemlje Afganistana za Šejha Ebu Muhammeda El-Makdisija". Brošura kritikuje odpadničke muslimanske režime i govori pohvalno o šejhu.

Udruženje za medije Nuhbet El-`Alem ponovo je objavilo knjižicu od 49 stranica nazvanu "Kršćanin i Ortodoksna Crkva – rat za Islam i muslimane" od Šejha Ebu Abdel Rezzaka. Knjižica je prvi put objavljena krajem januara 2009.

Udruženje za medije El-Melehim objavilo je audio segment nazvan "Zajedno za iskorijenjivanje porodice Saud" od šejha Sufijana El-Azdija, drugogo čovjeka El-Kaide na Arapskom Poluotoku. Glavna tema je poricanje poridice Saud i potreba da se povećaju napori i džihad protiv vlade porodic Saud. Porodica Saud je optužena za saradnju sa Zapadom, posebno sa Amerikom, protiv mudžahida u Jemenu i u drugim zemljama.

Udruženje za medije Nuhbet El-`Alem objavilo je prvi video kao dio kampanje nazvan "Opremite nas". Video se obraća muslimanskoj javnosti i poziva ih da doniraju novac mudžahidima i tako im pomognu u njihovoj borbi protiv neprijatelja Islama uključujući i krstaške okupatorske snage.

Ako bošnjaci odlaze u Afganistan i Irak samo radi zarade, a ne i iz ideoloških razloga, da li bi oni onda isto tako, ako bi im se ponudila ista ili čak veća primanja, otišli tamo da rade za Talibane i islamsku državu Iraka?

ZAPITAJMO SE

Ako se islam širio samo sabljom, kako to da je onda danas on najraširenija vjera premda nema autoritet koji ga štiti?

Ako do sada, tj., od pada hilafeta, nijedna vlada postavljena od Zapada nije donijela nikakve islamske promjene nabolje, zašto većina ummeta onda i dalje ustrajavaju na toj isto grešci već skoro punih 100 godina?

Zašto se svaki musliman, bilo da ima bradu ili nema, bilo da nosi odjeću sunneta ili kravatu, koji poziva na uspostavljanje islamske države proglašava fundamentalistom ili teroristom?

Zašto se demokratija u jednoj državi razlikuje od demokratije u drugoj državi u samoj osnovi ako se sve one pozivaju na istu stvar, tj. na tu zajedničku demokratiju?

Ako je istinska država svakog muslimana ona u kojoj vlada Allahov zakon, zar mi muslimani onda nismo podstanari svugdje u svjetu, što najbolje svjedoči naše sadašnje stanje?

Završna riječ

Ovo izdanje nije namjenjeno da razdvaja ili izaziva previše rasprave između iskrenih muslimana. Inša´Allah, naš cilj je da obezbjedimo islamsko obrazovanje, vijesti i razgovore kako bi vjernike bodrili i podsticali na rad. Mi radimo na iskrenom obrazovanju muslimana, a i sami nastavljamo sa obrazovanjem i usavršavanjem slijeđenja puta Poslanika, salallahu alejhi we selem, i onih koji su ispravno upućeni.

Kako ti možeš da pomogneš?

Tako što ćeš i drugima reći o ovoj web stranici i pomoći da se ove informacije šire. Dalje, budi strpljiv sa nama dok pregledamo i pripremamo sadržaj. Razglasite u vašoj zajednici da mi ne radimo ni za koga osim za Allaha, Elhamdulillah. Tako da naša mišljenja dolaze od našeg razumjevanja mišljenja siddiqun (ashaba i onih koji slijede njih), a ne od vladinih učenjaka, zlih vladara i nevjernika. I na kraju, učinite dovu za mudžahide i ummet i zamolite da nam Allah subhanehu we te ala svima podari pobjedu i nagradu.

Pažnja
Svi oni koji žele da doprinesu sadržaju ovog časopisa su dobrodošli da se jave putem e-maila na stranici www.hadidonline.org

NA ALLAHOVOJ ZEMLJI - ALLAHOV ZAKON

ENSARIJE ŠERIJATA